

A LA XINA

Una nota energica del govern japonès: La nipolòbia xinesa Les mercaderies japoneses són boicotejades

El corresponent del "Temps". a Toquio comunica algunes informacions interessants sobre el conflicte xino-japonès. El 15 de juny passat, el govern japonès feu remetre a Pequín, per mediació de Yashida, el seu encarregat d'afers en aquesta capital, una nota relativa al moviment anti-japonès que es manifesta d'algun temps ençà en diverses parts de l'imperi xinès. Aquesta nota deia així:

"El govern japonès demana al govern xinès de donar a les autoritats provincials les instruccions necessàries per tal que prenguin mesures energiques, referents a la vigilància del moviment anti-japonès. Si les autoritats provincials xineses no enfiquen aquest problema amb la sinceritat volguda, la vida i els béns de nombrosos residents japonesos continuaran essent en perill, i el govern japonès prendrà mesures per les mesures que creurà necessàries. Després d'una enquesta minuciosa, el govern japonès completa entaular negociacions amb el govern xinès sobre la qüestió de les indemnitats que caldrà atribuir als residents japonesos a Xina que hagin sofert danys a causa del moviment anti-japonès."

L'actitud energica del govern de Toquio s'explica per la necessitat de salvaguardar interessos que podrien ésser greument compromesos si hom no obrés en temps útil. Els comerciants i els industrials japonesos reclamen una acció energica, i el govern està absolutament decidit a donar-los satisfacció. K. Yoshizawa, ministre a Pequín, assistí no fa gaires dies, amb K. Debutchi, el nou director de les oficines asiàtiques, al ministeri d'Afers estrangers, a un míting organitzat al Club industrial, pels principals homes d'afers de Toquio, amb el fi d'examinar les mesures més eficaces que cal prendre a Xina per defensar els interessos japonesos. "Si el govern xinès — deia fa poc un funcionari del ministeri japonès d'afers estrangers — és incapaç o refusa de reprimir un moviment tan noïble a les empreses pacífiques dels japonesos a Xina, el mateix Japó, pel seu compte, haurà d'emprendre els actes que seran necessaris per protegir eficaçment els seus súbdits."

L'opinió pública s'inquieta de les noves enutjoses que adés i ara arriben a Toquio. A. Han-queu, Xang-Xa, Tien-Tsin, Wu-hu, Xiong-King, Kiu-Kiang, Hang-Txou, Fu-Txou, Amoy, Tsi-Nan, Tse-Fu, Shasi, H-xang, i en altres districtes encara els japonesos són víctimes de manifestacions hostils, de vies de fet, que posen llur existència o llur haver en perill. Els canoners japonesos han de patir d'algunes xineses i vigilar les regions on les pertorbacions són més pronunciades. Tot això no és gaire aconfortador i podria evidentment ocasionar complicacions doloroses.

El moviment anti-japonès pren, en certs indrets, la forma d'un boicotatge a les mercaderies d'origen japonès. Així, per exemple, a Xang-Xiang. Els habitants d'aquesta part de la Xina, de la mateixa manera que els de la Xina septentrional, no

han tingut mai gaire contacte amb els japonesos, englobant-los en l'hostilitat tradicional que manifesten envers els occidentals. Aquesta hostilitat es complica del fet de les intrigues per part dels fabricants xinesos, els quals cerquen d'aprofitar-se de l'agitació actual per fer posar a l'índex els productes japonesos i assegurar-se, d'aquesta guisa, el monopoli del mercat.

No és la primera vegada que els comerciants i els industrials japonesos es boicotegen. Es un fenomen esporàdic. Així, confiant en l'acció de llur govern, no tenen pas la intenció de plegar veles. Seguiran l'exemple dels negocianats anglesos boicotejats l'endemà de la guerra de l'opi. Lluny de deixar-se intimidar, limitaren llur comerç a les mercaderies, de les quals els xinesos no podien passar-se del tot, i tot esperant la fi del boicot, substituïren amb compatriotes els empleats autòctons que havien ocupat fins aleshores a llurs cases de comerç.

Els japonesos pensen fer el mateix i les pèrdues que sofriran a causa del boicot no podran ésser molt considerables, consistint llurs imposicions a Xina, en articles diversos i capelleria.

El camí glaçat vorejava el riu glaçat. A l'altra riba, les cases s'espaiaven, patèticament allunyades les unes de les altres, voltada cada-una d'elles d'una estesa de terreny desbrossat. Darrera aquest terreny, i pels dos costats, hi havia el broc que venia fins al ribatge: fons verd ombriu i de xiprers, sobre el qual destacaven, per ci per fia, alguns troncs de vern, blancs i nus, com les columnes d'un temple enruinat.

A l'altra banda del camí, la faixa de terra desbrossada era més ampla i continuava; les cases, més acostades, semblaven prolongar el poble en avançada; però sempre al darrere dels camps nus, la llinda dels boscos apareixia i seguia com una ombra, interminable tira fosca entre la blancor freda del sol i el cel gris.

—Carles-Eugeni, corre, una mica!

El pare Chappelaine s'havia despertat i allargava la mà cap al foc, amb el seu gest habitual d'amença bondadosa; però quan el cavall va afuixar de nou, després d'unes quantes

trepitjades més vives, ja s'havia tornat a adormir, amb les mans obertes sobre els seus genolls i ensenyant les palmes lluntes de les seves mitenes de cuir de cavall, amb la barba apoiada en el pel espès del seu mantell.

Al cap de dues milles, el camí escales a una costa abrupta i entrà en pie bosc. Les cases que des del poble s'espaiaven a la plana, s'esvaïren d'un cop, i la perspectiva ja no fou sinó una ciutat de troncs nus sortint del sol blanc. Fins l'etern verd pujat dels pivets i dels xiprers esdevenia rar; els pocs arbres tendres vius es perdien entre els innombrables esquelets colgats a terra i recoberts de neu, o aquests altres esquelets encara en peu, descarnats i ennegrits. Vint anys abans els grans incendis havien passat per lla, i la vegetació nova no feia sinó pujar entre els troncs morts i els jacors calcolnats. Els putxetxos se succeïen i el camí corria de l'un a l'altre en un seguit de pujades i baixades més profundes que el contorn d'un tràncol d'alta mar.

Maria Chappelaine apretà la pellissa al seu emborn, amagà les seves mans sota la gran pell

de cabra grisa, i va mig cloure els ulls. Aquí no hi havia res per mirar; en els pobles, les cases i les masies noves podien créixer de l'una estació a l'altra, o de buidar-se i caure, enrunades; però la vida del bosc era tan lenta que hauria calgut una paciència sobrehumana per esperar un canvi i adonar-se'n.

El cavall va esdevinir l'únic consolat del tot, al camí. El trineu lliscava fàcilment damunt la neu dura, fregant les soques que es dreçaven a costat i costat, arran de les roderes; Carles-Eugeni seguia excoitant cada revol, baixava trobant les costes curles i guanyava la pujada contrària amb un pas lent, com a bèstia experimentada ben capaç de menar els seus amos fins al replà de casa seva, sense ésser importunada amb el comandament i la pesada de les regnes.

Després d'algunes milles, el bosc va obrir-se un altre cop per deixar reapareixer el riu. El camí davallà el darrer tossalet del planell per baixar quasi al nivell del glaç. En una milla de ribatge costatut s'espaiaven tres cases; però aquestes eren encara molt més primitives que les del poble, i al darrere d'elles

no es veia gairebé cap camp desbrossat, gairebé cap senyal dels creusos de l'estiu, com si només haguessin estat bastides en testimoni de la presència dels homes.

Carles-Eugeni es girà brusquement a la dreta, enruenat les potes del davant per afuixar a la pendent i va aturar-se just a la vora del glaç. El pare Chappelaine va obrir els ulls.

—Compte, pare—va fer Maria—som a la ribera.

El vell agafà les regnes, però abans de fer marxar altre cop el cavall, va restar immòbil uns quants segons, vigilant l'estesa del riu glaçat.

—Ha vingut una mica d'aigua sobre el glaç—digué—la neu s'ha fos; però encara podem travessar.

Au, Carles-Eugeni!

El cavall flairà la gran estesa blanca abans d'adventurar-s'hi, després se'n hi anà de dret. Les roderes permanents de l'hivern havien desaparegut; els joves pivets plantats de distància a distància que marcaven el camí, havien calgut quasi tots i felen en la neu mig fosa; passant prop de l'illa el glaç va cruixir dues vegades, però sense cedir. Carles-Eugeni trotava

alegrement cap a la casa de Carles Lindsay, visible a l'altra vora. No-gens-menys, quan el trineu arribà al mig del corrent, sota la gran cascata, va haver d'afuixar per mor de la minsa capa d'aigua que s'hi escampava i desfeia la neu. A poc a poc s'acostaren a la riba; només quedaven trenta peus per franquejar, quan el glaç començà a cruixir de bell nou i ondulà sota les potes del cavall.

El pare Chappelaine s'havia posat en peu, ben despert ara, amb els ulls vius i resolutos sota el seu casc de pell.

—Endavant, Carles-Eugeni! Au, corre!—cridava amb la seva gran veu forta.

El vell cavall va plantar en la neu semilíquida les granes dels seus potarons i va anar-se'n, fent bots, cap a la riba, amb grans cops de collar. Al moment que toaven a terra, un tros de glaç virà una mica sota els patins dels trineu i va enfonçar-se, deixant en el seu lloc un forat d'aigua clara.

—Serem els últims de travessar, aquesta temporada—digué. I va deixar que el cavall repirés una mica, abans de pujar la costa. Ben aviat, abandonaren el camí ample per un altre

que s'enfonsava en els boscos. No era gaire res més que una pista rudimentària encara esborrada per les arrels, que descrivia petites corbes oportunistes per tal d'evitar els roquissers i les soques. Va enfilar-se per una costa, serpentejant sobre un planell en mig del bosc cremat, donant de vegades un cop d'ull al pendent del flanc abrupte, a les masses de pedra i a la vessant oposada que esdevenia més alta i més escarpada per damunt la cascata, i entrant després en la desolació dels arbres coiguts a terra i del brançatge onegrit.

Els pujols de pedra semblaven cloure's al darrere d'ells; els troncs cremats van deixar lloc a la multitud ombrívola dels pivets; les muntanyes del riu Alec aparegueren dos o tres cops a la llunyania i ben aviat els viatgers van percebre en sams un tros de terra desbrossada, un fumol que pujava amunt, el grinyol d'un gos.

—Estaran contents de tornar-lo a veure, Maria—digué el pare Chappelaine.—Tot hom l'ha enyorat.

(Continuarà)

en passar per davant la casa del seu enemic:

—Carles-Eugeni, gran "malvivent"! Bestiola mal domadal! Au, corre, Carles-Eugeni!

Al cap d'un segle, el plet era acabat i oblidat. Però els Chappelaine havien continuat anant sempre Carles-Eugeni llur cavall.

Novament, va elevar-se el càntic, sonor, ple de fervor místic:

Al cel, al cel, al cel, iré a veure-la un for... Després, un altre cop, el són va ser més fort, la veu va tor-

nar a caure, i Maria va recollir les regnes que el seu pare havia deixat escapar.

El camí glaçat vorejava el riu glaçat. A l'altra riba, les cases s'espaiaven, patèticament allunyades les unes de les altres, voltada cada-una d'elles d'una estesa de terreny desbrossat. Darrera aquest terreny, i pels dos costats, hi havia el broc que venia fins al ribatge: fons verd ombriu i de xiprers, sobre el qual destacaven, per ci per fia, alguns troncs de vern, blancs i nus, com les columnes d'un temple enruinat.

A l'altra banda del camí, la faixa de terra desbrossada era més ampla i continuava; les cases, més acostades, semblaven prolongar el poble en avançada; però sempre al darrere dels camps nus, la llinda dels boscos apareixia i seguia com una ombra, interminable tira fosca entre la blancor freda del sol i el cel gris.

—Carles-Eugeni, corre, una mica!

El pare Chappelaine s'havia despertat i allargava la mà cap al foc, amb el seu gest habitual d'amença bondadosa; però quan el cavall va afuixar de nou, després d'unes quantes

trepitjades més vives, ja s'havia tornat a adormir, amb les mans obertes sobre els seus genolls i ensenyant les palmes lluntes de les seves mitenes de cuir de cavall, amb la barba apoiada en el pel espès del seu mantell.

Al cap de dues milles, el camí escales a una costa abrupta i entrà en pie bosc. Les cases que des del poble s'espaiaven a la plana, s'esvaïren d'un cop, i la perspectiva ja no fou sinó una ciutat de troncs nus sortint del sol blanc. Fins l'etern verd pujat dels pivets i dels xiprers esdevenia rar; els pocs arbres tendres vius es perdien entre els innombrables esquelets colgats a terra i recoberts de neu, o aquests altres esquelets encara en peu, descarnats i ennegrits. Vint anys abans els grans incendis havien passat per lla, i la vegetació nova no feia sinó pujar entre els troncs morts i els jacors calcolnats. Els putxetxos se succeïen i el camí corria de l'un a l'altre en un seguit de pujades i baixades més profundes que el contorn d'un tràncol d'alta mar.

Maria Chappelaine apretà la pellissa al seu emborn, amagà les seves mans sota la gran pell

de cabra grisa, i va mig cloure els ulls. Aquí no hi havia res per mirar; en els pobles, les cases i les masies noves podien créixer de l'una estació a l'altra, o de buidar-se i caure, enrunades; però la vida del bosc era tan lenta que hauria calgut una paciència sobrehumana per esperar un canvi i adonar-se'n.

El cavall va esdevinir l'únic consolat del tot, al camí. El trineu lliscava fàcilment damunt la neu dura, fregant les soques que es dreçaven a costat i costat, arran de les roderes; Carles-Eugeni seguia excoitant cada revol, baixava trobant les costes curles i guanyava la pujada contrària amb un pas lent, com a bèstia experimentada ben capaç de menar els seus amos fins al replà de casa seva, sense ésser importunada amb el comandament i la pesada de les regnes.

Després d'algunes milles, el bosc va obrir-se un altre cop per deixar reapareixer el riu. El camí davallà el darrer tossalet del planell per baixar quasi al nivell del glaç. En una milla de ribatge costatut s'espaiaven tres cases; però aquestes eren encara molt més primitives que les del poble, i al darrere d'elles

no es veia gairebé cap camp desbrossat, gairebé cap senyal dels creusos de l'estiu, com si només haguessin estat bastides en testimoni de la presència dels homes.

Carles-Eugeni es girà brusquement a la dreta, enruenat les potes del davant per afuixar a la pendent i va aturar-se just a la vora del glaç. El pare Chappelaine va obrir els ulls.

—Compte, pare—va fer Maria—som a la ribera.

El vell agafà les regnes, però abans de fer marxar altre cop el cavall, va restar immòbil uns quants segons, vigilant l'estesa del riu glaçat.

—Ha vingut una mica d'aigua sobre el glaç—digué—la neu s'ha fos; però encara podem travessar.

Au, Carles-Eugeni!

El cavall flairà la gran estesa blanca abans d'adventurar-s'hi, després se'n hi anà de dret. Les roderes permanents de l'hivern havien desaparegut; els joves pivets plantats de distància a distància que marcaven el camí, havien calgut quasi tots i felen en la neu mig fosa; passant prop de l'illa el glaç va cruixir dues vegades, però sense cedir. Carles-Eugeni trotava

alegrement cap a la casa de Carles Lindsay, visible a l'altra vora. No-gens-menys, quan el trineu arribà al mig del corrent, sota la gran cascata, va haver d'afuixar per mor de la minsa capa d'aigua que s'hi escampava i desfeia la neu. A poc a poc s'acostaren a la riba; només quedaven trenta peus per franquejar, quan el glaç començà a cruixir de bell nou i ondulà sota les potes del cavall.

El pare Chappelaine s'havia posat en peu, ben despert ara, amb els ulls vius i resolutos sota el seu casc de pell.

—Endavant, Carles-Eugeni! Au, corre!—cridava amb la seva gran veu forta.

El vell cavall va plantar en la neu semilíquida les granes dels seus potarons i va anar-se'n, fent bots, cap a la riba, amb grans cops de collar. Al moment que toaven a terra, un tros de glaç virà una mica sota els patins dels trineu i va enfonçar-se, deixant en el seu lloc un forat d'aigua clara.

—Serem els últims de travessar, aquesta temporada—digué. I va deixar que el cavall repirés una mica, abans de pujar la costa. Ben aviat, abandonaren el camí ample per un altre

que s'enfonsava en els boscos. No era gaire res més que una pista rudimentària encara esborrada per les arrels, que descrivia petites corbes oportunistes per tal d'evitar els roquissers i les soques. Va enfilar-se per una costa, serpentejant sobre un planell en mig del bosc cremat, donant de vegades un cop d'ull al pendent del flanc abrupte, a les masses de pedra i a la vessant oposada que esdevenia més alta i més escarpada per damunt la cascata, i entrant després en la desolació dels arbres coiguts a terra i del brançatge onegrit.

Els pujols de pedra semblaven cloure's al darrere d'ells; els troncs cremats van deixar lloc a la multitud ombrívola dels pivets; les muntanyes del riu Alec aparegueren dos o tres cops a la llunyania i ben aviat els viatgers van percebre en sams un tros de terra desbrossada, un fumol que pujava amunt, el grinyol d'un gos.

—Estaran contents de tornar-lo a veure, Maria—digué el pare Chappelaine.—Tot hom l'ha enyorat.

(Continuarà)

en passar per davant la casa del seu enemic:

—Carles-Eugeni, gran "malvivent"! Bestiola mal domadal! Au, corre, Carles-Eugeni!

Al cap d'un segle, el plet era acabat i oblidat. Però els Chappelaine havien continuat anant sempre Carles-Eugeni llur cavall.

Novament, va elevar-se el càntic, sonor, ple de fervor místic:

Al cel, al cel, al cel, iré a veure-la un for... Després, un altre cop, el són va ser més fort, la veu va tor-

nar a caure, i Maria va recollir les regnes que el seu pare havia deixat escapar.

El camí glaçat vorejava el riu glaçat. A l'altra riba, les cases s'espaiaven, patèticament allunyades les unes de les altres, voltada cada-una d'elles d'una estesa de terreny desbrossat. Darrera aquest terreny, i pels dos costats, hi havia el broc que venia fins al ribatge: fons verd ombriu i de xiprers, sobre el qual destacaven, per ci per fia, alguns troncs de vern, blancs i nus, com les columnes d'un temple enruinat.

A l'altra banda del camí, la faixa de terra desbrossada era més ampla i continuava; les cases, més acostades, semblaven prolongar el poble en avançada; però sempre al darrere dels camps nus, la llinda dels boscos apareixia i seguia com una ombra, interminable tira fosca entre la blancor freda del sol i el cel gris.

—Carles-Eugeni, corre, una mica!

El pare Chappelaine s'havia despertat i allargava la mà cap al foc, amb el seu gest habitual d'amença bondadosa; però quan el cavall va afuixar de nou, després d'unes quantes

trepitjades més vives, ja s'havia tornat a adormir, amb les mans obertes sobre els seus genolls i ensenyant les palmes lluntes de les seves mitenes de cuir de cavall, amb la barba apoiada en el pel espès del seu mantell.

Al cap de dues milles, el camí escales a una costa abrupta i entrà en pie bosc. Les cases que des del poble s'espaiaven a la plana, s'esvaïren d'un cop, i la perspectiva ja no fou sinó una ciutat de troncs nus sortint del sol blanc. Fins l'etern verd pujat dels pivets i dels xiprers esdevenia rar; els pocs arbres tendres vius es perdien entre els innombrables esquelets colgats a terra i recoberts de neu, o aquests altres esquelets encara en peu, descarnats i ennegrits. Vint anys abans els grans incendis havien passat per lla, i la vegetació nova no feia sinó pujar entre els troncs morts i els jacors calcolnats. Els putxetxos se succeïen i el camí corria de l'un a l'altre en un seguit de pujades i baixades més profundes que el contorn d'un tràncol d'alta mar.

Maria Chappelaine apretà la pellissa al seu emborn, amagà les seves mans sota la gran pell

de cabra grisa, i va mig cloure els ulls. Aquí no hi havia res per mirar; en els pobles, les cases i les masies noves podien créixer de l'una estació a l'altra, o de buidar-se i caure, enrunades; però la vida del bosc era tan lenta que hauria calgut una paciència sobrehumana per esperar un canvi i adonar-se'n.

El cavall va esdevinir l'únic consolat del tot, al camí. El trineu lliscava fàcilment damunt la neu dura, fregant les soques que es dreçaven a costat i costat, arran de les roderes; Carles-Eugeni seguia excoitant cada revol, baixava trobant les costes curles i guanyava la pujada contrària amb un pas lent, com a bèstia experimentada ben capaç de menar els seus amos fins al replà de casa seva, sense ésser importunada amb el comandament i la pesada de les regnes.

Després d'algunes milles, el bosc va obrir-se un altre cop per deixar reapareixer el riu. El camí davallà el darrer tossalet del planell per baixar quasi al nivell del glaç. En una milla de ribatge costatut s'espaiaven tres cases; però aquestes eren encara molt més primitives que les del poble, i al darrere d'elles

no es veia gairebé cap camp desbrossat, gairebé cap senyal dels creusos de l'estiu, com si només haguessin estat bastides en testimoni de la presència dels homes.

Carles-Eugeni es girà brusquement a la dreta, enruenat les potes del davant per afuixar a la pendent i va aturar-se just a la vora del glaç. El pare Chappelaine va obrir els ulls.

—Compte, pare—va fer Maria—som a la ribera.

El vell agafà les regnes, però abans de fer marxar altre cop el cavall, va restar immòbil uns quants segons, vigilant l'estesa del riu glaçat.

—Ha vingut una mica d'aigua sobre el glaç—digué—la neu s'ha fos; però encara podem travessar.

Au, Carles-Eugeni!

El cavall flairà la gran estesa blanca abans d'adventurar-s'hi, després se'n hi anà de dret. Les roderes permanents de l'hivern havien desaparegut; els joves pivets plantats de distància a distància que marcaven el camí, havien calgut quasi tots i felen en la neu mig fosa; passant prop de l'illa el glaç va cruixir dues vegades, però sense cedir. Carles-Eugeni trotava

alegrement cap a la casa de Carles Lindsay, visible a l'altra vora. No-gens-menys, quan el trineu arribà al mig del corrent, sota la gran cascata, va haver d'afuixar per mor de la minsa capa d'aigua que s'hi escampava i desfeia la neu. A poc a poc s'acostaren a la riba; només quedaven trenta peus per franquejar, quan el glaç començà a cruixir de bell nou i ondulà sota les potes del cavall.

El pare Chappelaine s'havia posat en peu, ben despert ara, amb els ulls vius i resolutos sota el seu casc de pell.

—Endavant, Carles-Eugeni! Au, corre!—cridava amb la seva gran veu forta.

El vell cavall va plantar en la neu semilíquida les granes dels seus potarons i va anar-se'n, fent bots, cap a la riba, amb grans cops de collar. Al moment que toaven a terra, un tros de glaç virà una mica sota els patins dels trineu i va enfonçar-se, deixant en el seu lloc un forat d'aigua clara.

—Serem els últims de travessar, aquesta temporada—digué. I va deixar que el cavall repirés una mica, abans de pujar la costa. Ben aviat, abandonaren el camí ample per un altre

que s'enfonsava en els boscos. No era gaire res més que una pista rudimentària encara esborrada per les arrels, que descrivia petites corbes oportunistes per tal d'evitar els roquissers i les soques. Va enfilar-se per una costa, serpentejant sobre un planell en mig del bosc cremat, donant de vegades un cop d'ull al pendent del flanc abrupte, a les masses de pedra i a la vessant oposada que esdevenia més alta i més escarpada per damunt la cascata, i entrant després en la desolació dels arbres coiguts a terra i del brançatge onegrit.

Els pujols de pedra semblaven cloure's al darrere d'ells; els troncs cremats van deixar lloc a la multitud ombrívola dels pivets; les muntanyes del riu Alec aparegueren dos o tres cops a la llunyania i ben aviat els viatgers van percebre en sams un tros de terra desbrossada, un fumol que pujava amunt, el grinyol d'un gos.

—Estaran contents de tornar-lo a veure, Maria—digué el pare Chappelaine.—Tot hom l'ha enyorat.

(Continuarà)

en passar per davant la casa del seu enemic:

—Carles-Eugeni, gran "malvivent"! Bestiola mal domadal! Au, corre, Carles-Eugeni!

Al cap d'un segle, el plet era acabat i oblidat. Però els Chappelaine havien continuat anant sempre Carles-Eugeni llur cavall.

Novament, va elevar-se el càntic, sonor, ple de fervor místic:

Al cel, al cel, al cel, iré a veure-la un for... Després, un altre cop, el són va ser més fort, la veu va tor-

nar a caure, i Maria va recollir les regnes que el seu pare havia deixat escapar.

El camí glaçat vorejava el riu glaçat. A l'altra riba, les cases s'espaiaven, patèticament allunyades les unes de les altres, voltada cada-una d'elles d'una estesa de terreny desbrossat. Darrera aquest terreny, i pels dos costats, hi havia el broc que venia fins al ribatge: fons verd ombriu i de xiprers, sobre el qual destacaven, per ci per fia, alguns troncs de vern, blancs i nus, com les columnes d'un temple enruinat.

A l'altra banda del camí, la faixa de terra desbrossada era més ampla i continuava; les cases, més acostades, semblaven prolongar el poble en avançada; però sempre al darrere dels camps nus, la llinda dels boscos apareixia i seguia com una ombra, interminable tira fosca entre la blancor freda del sol i el cel gris.

—Carles-Eugeni, corre, una mica!

El pare Chappelaine s'havia despertat i allargava la mà cap al foc, amb el seu gest habitual d'amença bondadosa; però quan el cavall va afuixar de nou, després d'unes quantes

trepitjades més vives, ja s'havia tornat a adormir, amb les mans obertes sobre els seus genolls i ensenyant les palmes lluntes de les seves mitenes de cuir de cavall, amb la barba apoiada en el pel espès del seu mantell.

Al cap de dues milles, el camí escales a una costa abrupta i entrà en pie bosc. Les cases que des del poble s'espaiaven a la plana, s'esvaïren d'un cop, i la perspectiva ja no fou sinó una ciutat de troncs nus sortint del sol blanc. Fins l'etern verd pujat dels pivets i dels xiprers esdevenia rar; els pocs arbres tendres vius es perdien entre els innombrables esquelets colgats a terra i recoberts de neu, o aquests altres esquelets encara en peu, descarnats i ennegrits. Vint anys abans els grans incendis havien passat per lla, i la vegetació nova no feia sinó pujar entre els troncs morts i els jacors calcolnats. Els putxetxos se succeïen i el camí corria de l'un a l'altre en un seguit de pujades i baixades més profundes que el contorn d'un tràncol d'alta mar.

Maria Chappelaine apretà la pellissa al seu emborn, amagà les seves mans sota la gran pell

de cabra grisa, i va mig cloure els ulls. Aquí no hi havia res per mirar; en els pobles, les cases i les masies noves podien créixer de l'una estació a l'altra, o de buidar-se i caure, enrunades; però la vida del bosc era tan lenta que hauria calgut una paciència sobrehumana per esperar un canvi i adonar-se'n.

El cavall va esdevinir l'únic consolat del tot, al camí. El trineu lliscava fàcilment damunt la neu dura, fregant les soques que es dreçaven a costat i costat, arran de les roderes; Carles-Eugeni seguia excoitant cada revol, baixava trobant les costes curles i guanyava la pujada contrària amb un pas lent, com a bèstia experimentada ben capaç de menar els seus amos fins al replà de casa seva, sense ésser importunada amb el comandament i la pesada de les regnes.

Després d'algunes milles, el bosc va obrir-se un altre cop per deixar reapareixer el riu. El camí davallà el darrer tossalet del planell per baixar quasi al nivell del glaç. En una milla de ribatge costatut s'espaiaven tres cases; però aquestes eren encara molt més primitives que les del poble, i al darrere d'elles

no es veia gairebé cap camp desbrossat, gairebé cap senyal dels creusos de l'estiu, com si només haguessin estat bastides en testimoni de la presència dels homes.

Carles-Eugeni es girà brusquement a la dreta, enruenat les potes del davant per afuixar a la pendent i va aturar-se just a la vora del glaç. El pare Chappelaine va obrir els ulls.

—Compte, pare—va fer Maria—som a la ribera.

SANT LLORENÇ SAVALL

El programa de les festes que organitzaran els senyors Pou i Sabatell, dirigida pel notable professor En Vicens Petri, la qual executaran els millors compositors del seu repertori.

Notes: El saló de ball de la societat serà artísticament adornat per la casa Pagès, d'Olesa.

Tant als balls de nit com als de tarda es ballarà l'acostumat ball de rams, rifa-se, a més a més, un bonic obsequi.

Els forasters tindran entrada lliure al local social, podent també prendre part a tots els balls.

Tot individu que no respecti l'ordre serà expulsat del local sense cap reclamació.

SANAHUJA

El dia 4 del present serà de gran record per la nostra vila, puix tingué lloc la benedicció del primer automòbil que per al transport de viatgers farà el trajecte de Sanahuja a Calaf. L'acte tingué lloc a les nou de la nit, a la plaça Major i davant de quasi tots els veïns, que radiants de satisfacció comentaven els beneficis que reportaria a la nostra vila aital millora, puix ultra sortir d'aquesta població, el preu fins a Calaf serà de tres pessetes, competint així amb la companyia anònima Alsina i Graells, de A. T. B., la qual feia pagar 450 pessetes en tercera.

Abans de donar la benedicció, el zelós senyor rector d'aquesta parròquia, doctor Estrada, va dir uns breus però belles paraules, ponderant el progrés que representa per Sanahuja aquest acte i lloant la iniciativa del propietari de l'empresa i benemèrit fill de la vila En mateu Aleda.

A tot seguit donà la benedicció, mentre la banda de música La Unió tocà una de les millors peces del seu escollit repertori.

Finit l'acte, En Mateu Aleda obsequià els invitats amb un refresc, que fou servit al cafè Rosés.

LA BISBAL

Acte d'afirmació nacionalista

Dijumenge va tenir lloc en aquesta ciutat un gran acte d'afirmació separatista.

La sala del Teatre Bisbalenc, abans Escut Emporítol, fou incapaç d'acabar-hi una gernació vinguda expressament de tots els pobles d'aquestes contrades. Hi abundà en gran manera l'element femení. Mai no s'havia vist un entusiasme patriòtic en aquesta ciutat com del que es fa esment.

Dirigiren la paraula al públic els senyors Pou i Sabatell, per Esquerra Catalana; el doctor Riera i Punet, per la S. N. Icaria; En Duran i Albada, per Estat Català; En Roig i Pruna, per la U. C.; i el diputat senyor Francesc Macià.

En aixecar-se a parlar el senyor Macià, l'entusiasme fou indescriptible, i el públic, a peu dret, l'ovacionà repetides vegades.

SANTA COLOMA DE GRAMENET

En l'excursió que feren darrerament a la Quinta de Salut L'Aliança diversos socis de la Germania de Sant Isidre, tots quedaren plenament satisfets, visitant els consois Sunyol i Prats que hi reben curació, manifestant ambdós estar molt ben estesos.

Els mossos de l'esquadra, sota el comandament del cap senyor Freixanet, han practicat un excel·lent servei que ha meregut, com tantes d'altres, els elogis del veïnat. El servei pres el següent: El dia 29 de juliol proposat havia fugit de casa seva la noia de 19 anys Teresa Balleu Sabatell, natural de Vilanova d'Aguilar, amb el jove de 24 anys Josep Domingo Domingo, natural d'Albà (Arme de Santes Creus, Tarragona), els quals estaven reclamats per l'autoritat local i pares de la noia, havent estat delinqüents després d'algunes investigacions pels seus mossos a casa del Domingo, casa anomenada Sucarrats, del terme d'Albà.

El Patronat de la Lliga de Defensa de l'Arbre Fruiter i de l'Arbrat en general es reunirà a les sis de la tarda de diumenge vinent al saló del Consistori, per tal de poder organitzar per a la festa major, que tindrà lloc els dies 2, 3 i 4 del setembre vinent, un sorteig dels premis que han obrenat ja algunes personalitats i corporacions, així com també dels que es vagin obtenint. Els noms dels donants es faran públics als programes i a la premsa, esmerçant el producte de la recaptació en beneficència, premiant obres virtuoses i a la celebració de les grans festes culturals que tots els anys es fan en pro de l'Arbre Fruiter i d'Homenatge a la Vella.

Se'ns assegura que la companyia d'autòmibus "La Primitiva" o de Tonel, que fa el recorregut fins a Sant Adrià, s'ha dissolt, i que el dia 1 de setembre una altra companyia posarà un servei millor i potser més econòmic que l'actual.

TORRELLA DE MONTORI

Infantíldol: Retols en català

Fa un dos mesos una noia de 18 anys deslliurà un nen. Per les sospites i successives diligències s'ha trobat el cadàver enterrat a l'estable de casa seva.

Fou portat a l'hospital on li fou feta l'autopsia.

La modista Joaquina Almar amb el canvi de local al carrer del Comerç ha posat el retol en català.

També la Companyia d'Electricitat Menget, ha retolat tots els pals amb el nostre idioma.

BALAGUER

Segueixen amb entusiasme els preparatius del gran romiatge al Sant Crist que se celebrarà el mes de setembre. El comerç hi aporta el seu entusiasme, convertint-se així en "fixes i festes", aprofitant la fira del mateix mes. Un altre número augmenta el programa: la realització d'una gran tombola.

Els mercats continuen encalmats.

L'acreditada fàbrica nomenada Juvenne ha augmentat en treball amb motiu d'haver instal·lat la secció de conserves vegetals.

El batlle nacionalista senyor Lluç, de retorn del seu viatge de noces, és molt feliç pel les seves amistats.

FIGUERES

La fugida d'un pres-La calor

Dimecres al matí va escapar-se un pres del presidí que l'Estat espanyol té instal·lat al Castell de Figueres. El pres compila una cadena perpètua, i era conegut pel nom de "El Plateret". Quan anys enrera era conegut al presidí, va escapar-se en plena carretera del castell, dels guàrdies que el portaven, i no fou capturat fins passats uns dies.

Ha estat celebrada una reunió a les Cases Consistorials per mirar d'organitzar la cooperació de la nostra ciutat a la Volta Aèria de Catalunya.

La calor es fa sentir de valent. Els dies de festa la ciutat queda deserta de gent, que se'n va a passar la diada a les platges i rius propers.

COPONS

Les festes

La famosa vila sagarresa prepara la seva festa major amb festes ben catalanes i lliures, tant en actes religiosos com en festes de societat, oferint-se objectes artístics de molta vàlua als que honoraran els actes que prepara el Centre Instruït per als dies 15 i 16 d'aquest mes, donant un caire de just renaixement de les nostres coses en tots els actes que organitza aquesta entitat.

TARREGA

Els mítings d'Acció Catalana

Tan aviat com es va saber la nova que Acció Catalana ha escollit la nostra ciutat per celebrar el primer míting de tots els que s'ha proposat celebrar en terres de la muntanya lleitadana, tothom l'està esperant amb lleïta. La representació viva de tots els nacionalistes targarins—d'entre ells la majoria de la nostra joventut—representada per la Junta de la Joventut Nacionalista, s'ha reunit ja algunes vegades per tal de correspondre a les ordres d'alguns dels seus socis, les "quales totes són adreçades i adherides a les de la Junta, i que es resumeixen a donar el més gran impuls a l'acte patriòtic.

S'ha escollit, per donar-hi el míting, la Sala Cinemàpel, que està molt ben preparada, tant a la planta baixa com a les galeries. La presentació dels oradors ha estat encarregada a un jove representant de la Joventut.

Els períodics locals parlen ja de la celebració del míting, i "Vida Nova", periòdic nacionalista recomana l'assistència de tots els nacionalistes dels pobles veïns.

Hom creu que després d'aquest míting se'n faran d'altres pels pobles veïns, a càrrec dels bons patriotes targarins.

1. SITUACIÓ ATMOSFERICA GENERAL A LES SET DEL MATÍ. — (Observacions d'Europa, Nord d'Àfrica, i l'Atlàntic, rebudes per telegrafia sense fil): Continua el règim anticiclònic a Espanya, Anglaterra i França, produint un estat de bon temps general, més amb algunes pluges i boires al Canal de la Manxa. Les baixes pressions són a Escandinàvia i desapareixeran cap al mar Bàltic.

2. ESTAT DEL TEMPE A CATALUNYA A LES VUIT DEL MATÍ. — (Observacions de la Torra meteorològica catalana, comunicades per telèfon): Cel completament seri a tot Catalunya; vents fuizos i temperatures molt altes.

11 ha caligues a Barcelona, Cerdanya i Vall mitja del Segre.

11 del Segre a Camarasa, 2800 metres cúbics per segon.

2. VENTS SUPERIORES A BARCELONA. — (Sonidages de l'atmosfera lliure a les set del matí):

Altitud, metres: 250, 500, 1000, 2000, 3000, 4000, 5000, 6000

Direcció: E, ESE, SE, ENE, NNE, N, NNE

Velocitat en metres per segon: 2, 3, 3, 2, 4, 7, 0, S

OBSERVATORI METEOROLÓGIC DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Hores d'observació: 7, 13 i 18 hores

Baròmetre a zero i al nivell de la mar: 764,0, 763,4, 764,7. — Termòmetre sec: 25,0, 29,1, 27,2. — Termòmetre humit: 25,0, 24,3, 24,3. — Humitat (centèsimes de saturació): 77, 66, 78. — Direcció del vent: SE, SW, SSE. — Velocitat ed vent en metres per segon: 1, 2. — Estat del cel: quasi desatapat. — Mena de núvols: Ci, Cu, Ci.

Temperatures extremes a l'ombra

Màxima: 30,7. — Mínima: 25,3. — Mínima prop del sol: 23,7. — Oscil·lació, termomètrica: 4,8. — Temperatura mitja: 28,3. — Precipitació alguna, des de les 7 hores del dia anterior a les 7 hores del dia de la data: 0,0 mm. — Recorregut del vent en el mateix període: 40 km. — Observacions particulars: boira.

garins, juntament amb d'altres de forans.

L'excursió que l'Orfeó Nova Tàrraga feu a Montblanc i a Poblet el dia 29 del mes passat, fou d'un èxit esclatant. Arribats a Poblet, i després d'oir Missa, tot l'Orfeó i acompanyants es dirigiren a visitar el bellíssim Monestir, fent de guia l'intel·ligent i ferm nacionalista mossèn Josep Montanyà, que fou invitat exclusivament per explicar la història del dit Santuari.

Va activant-se la construcció dels nous dipòsits a Sant Eloi. Aquesta millora convenia molt, donada la importància de la nostra ciutat.

Paralles d'un holandès i d'un eslovac sobre els catalans

En la secció "El lector diu..." de la gasetta setmanal "Esperanto Triumfonta", que surt a Colònia, aparegué el 15 de juliol un comentari d'un senyor de Suïssa criticant que la dita gasetta diferenciés els esperantistes catalans dels esperantistes espanyols.

Dues setmanes després, el 29 de juliol, aparegueren dues rèpliques d'un holandès i d'un eslovac, que demostraven que l'estat actual de Catalunya comença d'ésser conegut a l'estranger.

Diu l'holandès, senyor Degenkamp, d'Utrecht: "Potser és innecessari fixar una cotització per a espanyols i catalans apart, car tots tenen la unitat monetària del mateix Estat. Però, parlant de llengües, no n'hi ha prou d'indicar les llengües amb el mateix nom que tenen els Estats, puix entre fronteres lingüístiques i estatals hi ha una gran diferència i sovint el conjunt d'habitants d'un regne parlen dues, tres o fins més llengües diferents, mentre que una sola d'aquestes és la llengua oficial de l'Estat. Però, per petita que sigui la part d'un conjunt d'habitants que parla la llengua no oficial, això no se'n segueix que aquesta part pertanyi lingüísticament a la majoria. Per exemple, a l'Imperi Britànic la llengua oficial és l'anglesa, però els galesos, escocesos i irlandesos no són pas anglesos! Per ventura llurs llengües, i a Espanya la basca, són nomenats "anomenades" llengües, com el senyor I. pretén? Es que ell no sap que les tres primeres formen una branca apart, menys parenta de l'anglesa del que ho és l'alemanya? I que la llengua basca de cap manera és parenta de la llengua oficial d'Espanya, la llengua espanyola o castellana? CERTAMENT, ELS CATALANS PERTANYEN A L'ESTAT ESPANYOL, PERO NO SON ESPANYOLS, I TAMPOC EN SON ELS BASCOS!"

L'eslovac, senyor Kratochvíla, de Sered, s'expressa així:

"No puc comprendre perquè el senyor I. desitja que en l'Acadèmia Esperantista els membres representants de la llengua espanyola representin també els súbdits d'Espanya de llengua catalana! Els membres de la nostra Acadèmia són representants de llengües i no d'Estat. Jo pregunto si existeix una llengua catalana, si existeix una literatura en aquesta llengua, si els catalans tenen escoles catalanes, ad-huc si existeix la nació catalana? En opinió meua, si existeix la llengua catalana, literatura, escoles, potser els catalans mateixos es consideren nació, hom té ple dret d'exigir que ells estiguin representats, igual que les altres llengües i nacions, a la nostra Acadèmia."

Com a corolari d'aquestes notes agradables direm que els catalans són coneguts en el món esperantista molt més del que ho siguin a qualsevol país, mercès principalment al vast treball de divulgació de la literatura catalana a l'estranger pel mitjà de l'Esperanto, portat a terme modestament i quietament pels esperantistes catalans.

Jaume Grau

Director de "Catalans Esperantista"

Del Municipi

PRESA DE POSSESSIO

S'ha encarregat de la Tinença del nou districte segon el senyor Enric Maynés Gaspar, el qual ha fixat tots els dies, de dotze a una, per rebre el poble.

PER A L'ESCOLA DE MUSICA

La subhasta relativa a la construcció del paviment amb Mosetes de ciment de la vorera del nou edifici destinat a Escola Municipal de Música als carrers de Bruch i València, ha estat adjudicada provisionalment a En Francesc Marimon, per la quantitat de 6.000 pessetes.

ACORDS DE FOMENT

La Comissió de Foment, en la seva darrera junta, aprovà el pressupost per procedir a l'empedrat del carrer de Chapí, i el projecte de construcció de l'edifici del carrer de Pl. Molist.

Així mateix fou aprovat a l'esmentada junta l'aveu de pressupost per l'acabament del mercat del Camp de Galvany, formulat per la Secció facultativa.

També foren preses en consideració les següents mocions:

Una, del senyor Tusell, interessat que es procedeixi a la neteja de la lampara instal·lada al despatx de la Comissió de Foment.

Altra, també del dit senyor, interessat que s'encarregui a la Secció facultativa encarregada de tot el referent a edificis municipals, que aixequi el planol de la Casa de la Ciutat per publicar-lo en el llibre que es va acordar editar per iniciativa del senyor Duran Reyal.

Altra, del propi senyor Tusell, interessat que es formulí el projecte i pressupost per dotar d'un edifici recentment construït i destinat a Dipòsit d'arrestats.

Altra, del senyor Vix, demanant la instal·lació d'una llum elèctrica al carrer de les Arenes.

Altra, del senyor Baile, interessat que s'ordeni la immediata desaparició dels tirs de colom de Les Planes, perquè funcionen amb gran perill dels que per allí passen.

Tres, dels senyors Cararach i Iglesias, interessat i instal·lació de bancs de pedra al passeig de Miragall: que es procedeixi a la col·locació de catifes al carrer de Ramon Chies i al carrer de Campany.

Altra, dels senyors Massot, Santamaria i Escaló, interessat que s'instal·lin una o dues llums al carrer de Lepant, entre els de la Travessera i Coello.

Altra, del senyor Tusell, interessat que, amb la major urgència, s'estudiï i proposi les obres que haurien de realitzar-se en el trajecte del ferrocarril de Sarrià, des del baixador de la Bonanova a l'estació de Sarrià, a fi d'evitar les desgràcies que freqüentment allí ocorren.

CRONICA SOCIAL

DE L'ATEMPTAT CONTRA UN AGENT DE POLICIA

Com indicàvem ahir, entre les nombroses detencions practicades figura la d'Alfonso Miguel Martorell, reclamant per suposar que havia pres part en l'assassinat a l'agent de policia Joan Escarlin Lartiga. En algun temps en el moment que aquest entrava al portal de casa seva, al carrer de Vila i Vila.

El delinqüent nega rotundament la seva participació en el fet de què se l'acusa i al·lega que en aquella època no vivia a Barcelona.

Pel jutjat s'ha tramès un telegrama a l'assessor del difunt agent, que és a València, perquè el més aviat possible pugui ésser confrontat amb el Miguel i veure si el reconeix com un dels participants en l'assassinat.

ELS CORREDORS DE BORSA

Ha estat al Govern civil la Junta de la Cambra Judicial de Corredors de la Borsa Oficial de Comerç per a manifestar al governador que la referida entitat el feliç per la seva actuació referent al problema social i que protegit de la campanya que un determinat diari fa contra seu.

La Junta l'ha excitat a seguir per la mateixa via expressa.

El governador ha promès fer-ho així.

SOLUCIO D'UNA VAGA

Ha quedat resolta la vaga que venia sostenint el personal de la fabrica de galetes Solons, havent représ la feina els 40 obrers que hi treballen.

COMISSIO MIXTA DEL TREBALL

Havent la Comissió mixta del Treball en el Comerç acordat, igual que en anys anteriors, una prórroga al "horari" del tancament dels establiments mercantils durant els dies de la festa major de les barriades d'aquesta ciutat, es fa avinent als comerciants i industrials de Gracia que durant els dies 12 al 18 del corrent indulten, queden autoritzats per tancar a les vuit de nit els establiments de venda a l'menuda, i a les nou els pertanyents al ram d'alimentació.

"LA VICARIA", D'EN FORTUNY

Al despatx de l'Alcaldia i amb assistència dels senyors president i secretari de la Junta de Museus, dels representants de la Caixa de Pensions senyors Moragas i Barret i Boix i

Raspall, fou signada l'escriptura de cancel·lació del préstec que per a l'adquisició de "La Vicaria", de Fortuny, atorgada fa un any per l'esmentada Caixa de Pensions a la Junta de Museus, pignorant el quadro que quedava dipositat al Museu en garantia de l'operació.

Autoritzà l'escriptura el notari senyor Torrellà.

VISITA D'UNS PROFESSORS AMERICANS

Al Negociat de Cultura d'aquest Ajuntament s'ha rebut una atenta comunicació de l'Institut de les Espanyes, dels Estats Units, participant l'arribada a la nostra ciutat, el dia 16 del corrent, en el ràpid de Madrid, de quaranta-cinc professors d'ambdós sexes del "The Institute of International Education", per visitar els centres culturals i en general i en particular els instituts del nostre Ajuntament, fent una visita a Montserrat, sortint cap a França el dia 19.

Aquests professors, entre els quals figuren Mr. Joaquim Ortega i Mr. J. Horace Numanek, arribaren, procedents del seu país, el dia 2 del passat juliol a l'Avia, i porten visitats les ciutats de París, Biarritz, Sant Sebastià, Burgos, Madrid, Còrdova, Sevilla, Algecires, Gibraltar, Màlaga i Granada.

RETOLS DE CARRERS

S'obre concurs per adquirir 100 plaques de retolació de carrers, de ferro esmaltat, que valdran uns 2.000 pessetes.

UNA NOTA DE LA POLICIA

Ens ha estat facilitada la següent nota a la "Jeatura" de la Policia: "A conseqüència de les censures que per diversos i respectables sectors d'opinió s'adrecen a les autoritats, amb motiu dels darrers atraments perpetrats a diversos indrets de la capital, tant el governador com el cap superior de Policia creuen complir amb un imperatiu de consciència fent consignar, sense perjudici del respecte que els mereix el dret de l'opinió a jutjar tota la tasca del Govern i dels seus organismes executius, que, si no tots, la majoria dels autors dels robatoris a mà armada han estat detinguts i posats a disposició de les autoritats judicials, com ho demostra:

L'atemptat contra l'advocat senyor Josep M. Seseras, pel qual foren posats a disposició del jutjat dotze significats com a suposats autors per inducció; l'intent d'atracament a la sabateria de Vicens Tugues, al carrer del Consell de Cent, havent-se detingut un individu que ha estat reconegut; l'atracament a la Diagonal de Manuel Fernández els dos autors del qual foren detinguts i reconeguts pel perjudicat; l'atracament a l'Agència Ford, del qual també ha estat reconegut un dels autors, detingut; el perpetrat a la Fonda del Ferrocarril, pel qual està agafat un subjecte reconegut pels dependents de la casa; i finalment el realitzat a l'Arrendatària de Contribucions, a conseqüència del qual han estat detinguts sis individus, reconeguts per empleats de la casa.

Per l'assalt a la Banca Padró Germans, de Manresa, han estat posats a disposició del jutjat cinc individus com a suposats autors.

Els sagrats deures que no solament la ciutadania sinó el mateix drets natural i de gent, imposen a tothom de cooperar a la tutela jurídica que per l'Estat sempre es presta a la massa social i mai podran ésser de més eficàcia que auxiliant les autoritats en els seus treballs preventius i de investigació per tal de deterrar i sancionar degudament la delinqüència professional, que busca garantir-se la impunitat en les confusions de les grans urbs.

Tant la Policia com la Guàrdia Civil respondran motu propi i seguint les instruccions rebudes a tota demanda que se'ls faci, augmentant-se el personal de vigilància amb funcionaris experts que arriben de Madrid i provincies.

VALXELLA ENTRATS

Vapor espanyol "Torreoro", de Gijón, amb carbó. Amarrat moll de Ponent N. Consignatari, Feliu.

Vapor espanyol "Gullera", de Gandia, amb càrrega general. Amarrat moll d'Espanya NE. Consignatari, Companyia Transmediterrània.

Vapor italià "Ersilio", de Marina di Carrara, amb marbre. Vapor espanyol "Cabo Huertas", de Sevilla, amb càrrega general i 12 passatgers. Amarrat moll del Rabaix, Consignatari, Barria i Companyia.

Vapor espanyol "Mahón", de Mahón, amb càrrega general i 42 passatgers. Amarrat moll de Muralla. Consignatari, Amengual.

Vapor finlandès "Suomen Naito", de Barry Dock, amb carbó. Amarrat moll de Sant Berntran. Consignatari, Mac Andrew.

Vapor espanyol "Balear", d'Eivissa, amb càrrega general i 14 passatgers. Amarrat moll de les Drassanes. Consignatari, Companyia Transmediterrània.

Vapor espanyol "Pedro", de la mar, amb peix. Amarrat moll de Llevant. Consignatari, Freixas Germans.

Vapor espanyol "Santofirme", d'Avilés, amb carbó. Amarrat moll de Ponent. Consignatari, Ramir Delgado Alvarez.

Goleta espanyola "Comercio", de Sant Feliu, amb càrrega general.

Pailebot espanyol "Juan Mari", d'Eivissa, amb càrrega general.

Pailebot espanyol "Carditos", de Palamós, amb càrrega general.

Vapor espanyol "P. Claris", de Gijón, amb carbó. Amarrat moll de Ponent. Consignatari, Taya.

VALXELLA SORTITS

Vapor espanyol "Balmes", amb càrrega general, cap a Buenos Aires i escales.

Vapor espanyol "León XIII", amb càrrega general, cap a Valparaíso i escales.

Vapor espanyol "Balear", amb càrrega general, cap a Eivissa.

Vapor espanyol "Rita", amb càrrega general, cap a Gijón i escales.

Vapor americà "Saugerties", amb càrrega general i transit, cap a Palma.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Palma.

DELS ULTIMS ROBOTORIS

EL DE L'ARRENDATARIA DE CONTRIBUCIONS

Ahir a la tarda ingressaren als calabossos del Palau de Justicia, rigorosament incomunicats, quatre empleats de la S. A. Recaptadora de Contribucions, els quals foren detinguts a casa seva, havent-los ocupat, segons sembla, alguna quantitat important en bitllets de Banc i una més grossa suma en moneda estrangera. Cal tenir present les enormes diferències del canvi.

El nom dels detinguts són: Jesús i Antón Albarracín Abelló; Juli Losalet Navarro i Joan Bascuñana Gómez.

Pel que es diu, la mena de vida que porten aquests quatre empleats no està en relació amb llur posició social, la qual cosa ha despertat recels.

També existeixen moltes sospites contra dos dels altres detinguts: Joan Gusi Canyellas i Josep Segura Jordán, els quals han estat reconeguts per diferents empleats de l'Arrendatària, havent estat posats a disposició del jutjat, així com Josep Albert Jordà, Cels Vallejo Goler, Ramon Cunell i Agapit Venzal, tots com a presumptes autors d'aquest robatori.

REGISTRES I ESCORCOLLS

La policia ha procedit a donar unes fortes batudes, pels barris de la gent de mal viure: un gran nombre d'individus sospitosos han estat detinguts, entre els quals hi ha molts estrangers.

Sembla que a conseqüència de tot això han desaparegut alguns subjectes, ignorant-se on puguin trobar-se. El cap de Policia ha donat ordres terminants perquè en el successiu totes les fondes i dispeses portin al dia les llistes del moviment diari que tinguin, requisit que no es compleix pas actualment.

En compliment de l'ordenat es veieren ahir per la ciutat nombroses patrulles de l'exèrcit, que ian també servei de vigilància; la seva presència es feu més ostensible en els barris del Centre, on abunden les oficines i establiments comercials.

Per les barriades de fora hom observà la presència de tropes de cavalleria.

ASSAIGS I ANALISIS EFECTUATS PEL LABORATORI GENERAL DURANT EL MES DE JULIOL DE 1923

Ciment armat, 2.
Feros i acers, 7.
Motors elèctrics, 2.
Motors d'explosió, 1.
Calices, 3.
Magnèsies, 1.
Terres de coure, 1.
Adobs, 12.
Fruits, 2.
Vins i similars, 29.
Aliments, 2.
Teixits, 1.
Total, 63.

Secció Marítima

Moviment marítim

VALXELLA ENTRATS

Vapor espanyol "Torreoro", de Gijón, amb carbó. Amarrat moll de Ponent N. Consignatari, Feliu.

Vapor espanyol "Gullera", de Gandia, amb càrrega general. Amarrat moll d'Espanya NE. Consignatari, Companyia Transmediterrània.

Vapor italià "Ersilio", de Marina di Carrara, amb marbre. Vapor espanyol "Cabo Huertas", de Sevilla, amb càrrega general i 12 passatgers. Amarrat moll del Rabaix, Consignatari, Barria i Companyia.

Vapor espanyol "Mahón", de Mahón, amb càrrega general i 42 passatgers. Amarrat moll de Muralla. Consignatari, Amengual.

Vapor finlandès "Suomen Naito", de Barry Dock, amb carbó. Amarrat moll de Sant Berntran. Consignatari, Mac Andrew.

Vapor espanyol "Balear", d'Eivissa, amb càrrega general i 14 passatgers. Amarrat moll de les Drassanes. Consignatari, Companyia Transmediterrània.

Vapor espanyol "Pedro", de la mar, amb peix. Amarrat moll de Llevant. Consignatari, Freixas Germans.

Vapor espanyol "Santofirme", d'Avilés, amb carbó. Amarrat moll de Ponent. Consignatari, Ramir Delgado Alvarez.

Goleta espanyola "Comercio", de Sant Feliu, amb càrrega general.

Pailebot espanyol "Juan Mari", d'Eivissa, amb càrrega general.

Pailebot espanyol "Carditos", de Palamós, amb càrrega general.

Vapor espanyol "P. Claris", de Gijón, amb carbó. Amarrat moll de Ponent. Consignatari, Taya.

VALXELLA SORTITS

Vapor espanyol "Balmes", amb càrrega general, cap a Buenos Aires i escales.

Vapor espanyol "León XIII", amb càrrega general, cap a Valparaíso i escales.

Vapor espanyol "Balear", amb càrrega general, cap a Eivissa.

Vapor espanyol "Rita", amb càrrega general, cap a Gijón i escales.

Vapor americà "Saugerties", amb càrrega general i transit, cap a Palma.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Palma.

ELS TEATRES

NOVETATS

L'Empresa d'aquest teatre ha contractat darrerament, durant una excursió per l'estranger, els millors artistes que han actuat a les pistes, per poder-los presentar al públic de Barcelona el proper dissabte, dia 25 del present.

La sala del teatre és actualment objecte d'importantes reformes, i amb la companyia que s'ha nomenat oportunament bastarà perquè els aficionats al corol esquestrin completament satisfets.

Durant l'intermèdi se sortejará als petits cartons quatre valors de joguines.

La setmana pròxima començarà amb l'execució d'un pes cançons rítmiques a càrrec del Pomell de Jovenuts "Pocellistes d'Or", dirigit per la senyoreta Xa Mercè Vila, i després continuarà la representació de putinelles amb els quals s'acabarà la festa.

La mainada serà obsequiada amb

NOTICIES D'ESPANYA

EL GOVERN HA REBUTJAT LA PROPOSTA DEL GENERAL MARTINEZ ANIDO, DESISTINT, PER TANT D'EMPRENDRE L'OPERACIO CONTRA ALHUCEMAS

L'INFORME DEL GENERAL WEYLER DAVANT LA COMISSIO DE RESPONSABILITATS HA ESTAT UNA CRITICA SEVERISSIMA DE LA GESTIO D'EN LA CIERVA I DEL VESCOMTE D'EZA AL MINISTERI DE LA GUERRA

La situació política

L'INTERES DE LA JORNADA

Es considerava definitiva, quant al problema del Marroc, la jornada d'avui.

Els periodistes han estat en extraordinària activitat.

L'interès ha començat amb les visites fetes al Palau, al matí, pels ministres interessats en el problema objecte de l'atenció pública.

A les deu del matí ha arribat al Palau el cap del Govern.

Hi ha romàs mitja hora, limitant-se a dir que només havia despatxat amb el Rei els assumptes corrents.

A les 10:25 ha arribat el senyor Alba al Palau, i minuts després el senyor Villanueva.

El ministre d'Estat ha sortit del Palau a tres quarts de dotze.

—He despatxat amb el Rei—ha dit.

—Ha estat un despatx ordinari.

—Doncs, sembla que al Palau anava a començar el Consell d'aquesta tarda.

—Res d'això. Per cert que la Premsa està publicant tota mena d'infundis i fins arriba a parlar d'ingerències estranyes. Aquestes són qüestions polítiques com tantes altres sobre les quals es delibera i es resol.

—Es recordarà avui el del Marroc?

—Jo crec que sí.

Poc després han arribat, gairebé junts, els ministres de Guerra i Marina.

A un quart d'una ha sortit el ministre de Finances del Palau.

—He despatxat amb el Rei—ha dit.

—He posat a la signatura dos decrets sobre el cadastre.

—Ha conferenciat amb el Rei al mateix temps que el senyor Alba.

—No; jo he entrat quan sortia de la cambra el ministre d'Estat. La meua entrevista amb el Rei no ha tingut importància.

Després han sortit junts els ministres de Guerra i Marina.

Era la una de la tarda.

El general Aizpuru ha manifestat que havia posat a la signatura del Rei uns decrets de pas a la reserva d'alguns generals.

—No han parlat d'altres assumptes?

—No.

—I del Marroc?

—Això, al Consell d'aquesta tarda.

A la una de la tarda ha arribat al Palau l'Alt Comissari, que ha conversat extensament amb els ministres de Guerra i Marina, a la porta del Palau.

Després ha dit, en saludar-lo, als periodistes:

—Vinc a complimentar S. M., i a la tarda, mentre els ministres deliberin, jo aniré a informar davant la Comissió de responsabilitats.

—Serà llarg l'informe? —li han preguntat.

—No sé el que diré, puix del passat únicament sé el que he llegit, i del present no pot preguntar-me res la Comissió, perquè no és de la seva competència.

EL MARQUES D'ALHUCEMAS, DISGUSTAT

Alguns diaris de la nit d'ahir i determinats del matí, en ocupar-se de l'estat actual de la política, en relació amb el problema del Marroc i del viatge de l'Alt Comissari, al·ludeixen a determinades influències en les deliberacions del Govern, assenyalant alguns la coincidència del viatge del rei amb el moment present en què van a donar-se resolucions referents a l'actuació d'Espanya al Nord d'Àfrica.

Assenyalen el fet com antecedent obligat per explicar la declaració que el cap del Govern ha fet a primera hora de la tarda en el seu despatx oficial, davant dels periodistes.

Evidentment, els comentaris de la Premsa produeixen disgust al marqués d'Alhucemas perquè, després de despatxar amb el rei s'ha traslladat a la Presidència i ha encarregat al sots-secretari que fes passar els reporters al seu despatx de seguit, que arribessin.

El president donava mostres d'impaciència.

Així, en arribar, a les dotze, els primers periodistes, han passat al despatx del president i han trobat passejant-se.

El cap del Govern s'ha dirigit als periodistes i els ha fet les següents declaracions:

—He de rectificar algunes informacions, tan tendencioses com injustes, que veig en alguns diaris, suposant que existien intervencions extraoficials en les deliberacions del Govern.

Aquestes informacions són absolutament falses.

Avans del meu despatx d'ahir amb el rei, que fou el primer que he tingut amb don Al-

fons, després del seu viatge,

s'havia celebrat, com ja saben, un Consell de ministres sense adoptar en definitiva cap acord, en espera dels aclariments de l'Alt Comissari que per a això precisament havia estat cridat a Madrid.

Arribat el senyor Silveira ans d'ahir al matí, a la tarda tingué una conferència amb els ministres militars, amb el ministre d'Estat i amb mi, i en vista del que ofrem, creguérem que les seves manifestacions havien d'ésser oïdes per tot el Consell. Llavors s'acordà la celebració del d'ahir.

Tot això ocorregué abans que el rei hagués arribat a Madrid.

El Consell d'ahir és limitat, com hem dit, a oír a l'Alt Comissari i formular-li algunes preguntes, que contestà complidament, i avui és el primer dia que el Consell, capacitat per fer-ho i amb complet coneixement de causa, podrà adoptar acords que han d'ésser de l'exclusiva iniciativa i responsabilitat del Govern.

Així—ha continuat dient—tot el que es fantasmeja en sentit contrari és inexacte i sols tendeix a crear estats d'opinió absolutament injustos.

Tampoc és veritat que haguem pensat celebrar, ni s'ha celebrat, un "consejillo" al Palau, amb els cinc ministres que s'indiquen, i vostès són bons testimonis d'això, car jo he despatxat a dos quarts d'onze, com de costum, sense veure cap dels quatre ministres, i cada un d'aquests haurà anat a despatxar separatament.

Ara mateix m'anuncia la seva visita el ministre d'Estat que ve a parlar-me d'uns assumptes del seu departament, que no són del Marroc.

De tot això en tractarem en el Consell d'aquesta tarda.

El rei es proposa emprendre demà el seu viatge a Santander.

Aquesta nit aniré jo al Palau per donar-li compte del resultat del Consell.

CONFERENCIA ENTRE MINISTRES

Com el president del Consell de ministres havia anunciat, encara que ha reservat l'objecte, ha estat, sens dubte, per donar compte al marqués d'Alhucemas de la seva entrevista amb el Rei.

Poc després han anat arribant, així que anaven sortint del Palau, els altres ministres que havien despatxat amb el Rei i als quals afecta el problema del Marroc; això és: els de Guerra, Marina i Finances.

No cal dir que aquestes conferències preparatòries del Consell d'aquesta tarda han aïllat més encara l'interès despertat per la jornada d'avui.

EL MINISTRE DE LA GOVERNACIO

El ministre de la Governació, en rebre els periodistes, ha manifestat que la vaga bancària segueix el seu curs, tendint, com en dies anteriors, al seu final.

Segons li comunicava el director d'ordre públic, avui han tornat els carrets uns cent vagues.

En fer-ho, han signat una carta en què diuen que, comprenent que els Bancs a què pertanyen no poden acceptar les bases del Sindicat, tornen els carrets, reintegrant-se al treball.

Els periodistes han preguntat al ministre sobre el Consell d'aquesta tarda, contestant el duc d'Almodóvar que, si bé té importància pel tema de les deliberacions i pels acords que s'adoptin, els periodistes havien exagerat un xic la transcendència que poden tenir les resolucions que adopti.

L'ALT COMISSARI ESMORZA AMB EL REI

L'Alt Comissari, que, com hem dit, ha anat al Palau a la una de la tarda, ha esmorzat al regi alcàsser, invitat pel Rei.

PROTESTA CONTRA LES OPERACIONS DEL MARROC

Han anunciat llur visita al cap del Govern les comissions executives del partit socialista i de la Unió General de Treballadors per patentitzar-li, en nom dels dos organismes, llur protesta contra tota intensificació de les operacions militars al Marroc.

El Consell de Ministres

La reunió del Consell ha acabat a un quart de nou.

El senyor Alba ha redactat la nota oficial facilitada als periodistes.

Els consellers han abandonat la Presidència ràpidament, pretextant que havien de vestir-se per assistir a l'apart del Ritx, que "El Imparcial" ha organitzat en honor d'El Benavente.

—En la nota oficial—ha dit el senyor Alba—trobaran tots els acords.

Abans de facilitar-se la nota oficial,

el President ha rebut els periodistes, dient-los que s'havia acordat seriosament que no es facin públics els acords sobre el Marroc. Diumenge—digué—, a dos quarts de deu, tornarem a celebrar Consell per tractar d'assumptes administratius.

El sots-secretari de la Presidència ha facilitat després la nota oficial, que diu:

"El Consell de ministres ha acabat les seves deliberacions sobre el problema del Marroc.

Diu que havent-se pres per unanimitat els acords, creu un deure elemental tancar-se en termes de prudent reserva. No creu lícit el Consell que per estímuls de política interior s'ha d'exposar l'exèrcit a les conseqüències de declaracions relatives al curs de la campanya.

Tots els Govers, àdhuc els més radicalment democràtics, han guardat silenci en semblants ocasions.

Això no és inconvenient perquè el Govern proclami un cop més davant del país, que viu fidel a les campanyes realitzades pels homes que el componen, dintre i fora del Parlament, i que aconseguirien pública expressió de conducta en reiterades declaracions ministerials.

En aquest sentit, s'ha acordat requerir el concurs de l'Estat Major Central de l'Exèrcit, per tal que en breu termini digui, tècnicament, les possibilitats i forma de desenvolupar els acords del Govern.

Per aconseguir bons resultats, el Consell confia amb el concurs dels elements indígenes.

Persuadit de la necessitat urgent d'acomodar les despeses a les possibilitats de l'Estat, s'ha acordat una sèrie de mesures, les quals aniran apareixent successivament.

Els acords anteriors seran comunicats immediatament a l'Alt Comissari per la seva execució, expressant el reconeixement que el Govern i el país li tributen per la intel·ligència i el zel amb què exerceix la seva difícil tasca.

EL CONSELL DE MINISTRES A L'ENTRADA

A les sis de la tarda han quedat reunits els ministres en Consell per deliberar sobre la informació exposada ahir per l'Alt Comissari sobre la situació actual del problema marroquí.

Sens dubte, per això, el nombre de periodistes que esperaven l'arribada dels ministres, era major que ahir.

Ha arribat el primer el senyor Gasset.

—Hi ha una continuació—s'ha limitat a dir, contestant a preguntes dels periodistes.

El ministre de Finances, en saludar-lo els reporters, ha exclamat:

—Com que ens veiem quasi tots els dies, semblen de la família.

El duc d'Almodóvar del Valle ha dit que continuaria essent oient.

AMPLIACIO DEL CONSELL

L'espectació amb què s'esperava el Consell d'avui no respongué a la marejada regnant, car com nosaltres anunciàvem ahir, el despatx dels ministres de Guerra, Estat, Marina i Finances amb el Rei, allunyava la possibilitat que subsistissin les divergències dels més irreductibles.

En el consell d'avui s'ha aconseguit un acord, reduint-se els escrúpuls dels senyors Villanueva i Chapaprieta.

Han fracassat els augurs dels que anunciaven una imminent operació a fons sobre Alhucemas.

Després d'oír l'Alt Comissari i vistos els antecedents que obren en la memòria, ha sorgit el criteri de què anar a la conquesta d'Alhucemas amb tota la pompa d'una gran operació, és, no solament aventurat, sinó ineficaz.

El primer acord, doncs, del Consell, és rebutjar la proposta.

Veient que cap general, ni el mateix Castro Girona ha volgut assumir la responsabilitat de fixar una línia fortificada, el Consell ha requerit a l'Estat Major Central per tal que la determini tècnicament.

En la memòria de l'Alt Comissari hi han ofertaments de cables.

El pla aprovat pel Consell tendeix a deixar totalment aïllats els indígenes de Beni-Iffor, Bocoia i Beni-Urriguel, que són els que sempre han reeixit per la seva irreducibilitat.

NOU REGISTRADOR DE TERRASSA

Ha estat nomenat Registrador de la Propietat de Terrassa el senyor Peret Conde i Gil.

Les responsabilitats

L'INFORME DEL GENERAL WEYLER DAVANT LA COMISSIO

Es diu que l'informe del general Weyler davant la Comissió de Responsabilitats ha estat molt interessant.

El general ha dit que fou un error greu prescindir de l'Estat Major Central tan en la preparació de les operacions com després del fracàs. Els ministres senyors La Cierva i Vescomte d'Eza en tractar de la mobilització no creguéren necessari recórrer a un centre que té l'obligació de conèixer quins són els millors procediments perquè la mobilització sigui eficaç, ràpida i completa, amb les menors despeses.

Diu que el general ha afeïgit que els essentals ministres sabien, com ho han sabut els altres que a aquell centre està previgut i documentat per respondre amb resultat positiu, qualsevol consulta que se li dirigixi.

Però, no se'l consultà per por que la seva decisió hagués estat en pugna amb les resolucions ministerials, no sempre ben encaminades, molt sovint per la ignorància i altres per obstinació.

Segons el general en la mobilització es cometé un greu error inicial i el que més tard els ministres se'n queixaren sense dir, però, que ells eren els que havien portat la pertorbació als cossos, fent-los al retrat que no estaven degudament preparats.

Com podien estar amb condicions d'eficàcia militar unes unitats a les quals per una lamentable equivocació, en el moment de mobilitzar-les se'ls privà dels soldats de tercer any que justament són els que tenen una preparació més sòlida?

Si s'hagués consultat l'Estat Major Central hauria informat en contrari; precisament és per això que no se'l consultà.

Quip designa les unitats o assenyala les rutes o designa els llocs de desembarc? Aquests interrogants sembla que el general ha respost: El caprítxo. Com resultat de tots aquests caprítxos, amb els quals no estava conforme perquè em donava compte exacte de les greus pertorbacions i responsabilitats que contraïa amb el meu silenci, vaig presentar la meua dimissió al Ministre de la Guerra senyor Cierva.

Aquest senyor va dir que jo l'havia fundada en motius de salut. Inexacte; mai m'he trobat tan bé com en aquella època. A la veritat és que vaig protestar contra la desconsideració que es tenia a l'Estat Major Central i encara vaig afegir que això seria poca cosa si no comportés greus danys pels interessos del país si se l'exebrelli.

El general Weyler ha dit que el cop d'Abacan havia d'indiciar a l'Alt Comandament les febles condicions d'aquella línia tan avengada, tan separada de les bases, tan exposada a un segon cop, tan indegudament ocupada, que la seva ocupació havia de merèixer una represió severa.

A la catàstrofe militar d'aquell moment. Els fets que ocorregueren després són conseqüència lògica. No es prengueren disposicions, no es reforçaren les avançades, no es reforçaren les línies de comunicació i l'enemic anà gastant la moral de la tropa estrenyent-la més tard fins que esdevingué la catàstrofe.

Després de tot això l'ansietat d'Espanya es dirigí a les restes de les columnes de Zeluani i Monte-Arriut procedint-se amb notable negligència. Hom diu que no era possible socorrer-les. Jo només puc assegurar que en la meua llarga vida militar quan esent Cap d'un exèrcit m'he vist en situacions crítiques en casos com aquell si l'enemic tenia siliades les tropes no he vacil·lat mai pensant si podia o no anar-les a socórrer. Per a auxiliar-les m'ha bastat emprendre que havia de fer-ho.

L'alta idea que sempre he tingut del deure m'he portada a les empreses i sempre he tingut la sort de sortir-ne bé.

El general explicà als Comissionats quines haurien estat les seves iniciatives a aquella ocasió afirmant que qualsevol general hauria hagut de fer el mateix.

Les manifestacions del general Weyler produïren gran efecte entre els comissionats.

INFORME DEL GENERAL CASTRO GIRONA

El general Castro Girona informà immediatament afirmant que el sempre va sostenir que si des del primer moment s'hagués recollert el mima possible a la intervenció de les armes el problema hauria estat fàcil a resoldre ja que els indígenes es mostraven propis a la influència espanyola i una labor tonaç i serena hauria donat a Espanya el problema resolt.

No es v'entendre així. S'hi intervingueren les armes i els indígenes que havien començat d'acostumar a tractar amb els militars espanyols com a elements

de pau, de cop i volta veleren en l'exèrcit llur natural enemic i la solució del problema va canviar del tot. Allò que hauria pogut ser fàcil es va tornar gairebé impossible, o almenys molt difícil i extraordinàriament costós.

El general opina que, tot allò que a l'estat de zones del Marroc no s'obtingué per les armes després de despeses immenses i de moltes vides pròpies d'Espanya avui ho hauria pogut obtenir per altres procediments que no foren seguits per inspiració d'alguns elements bel·licosos que potser de bona fe procediren equivocadament.

Això que s'observa aleshores és un fenomen que s'ha produït més tard. El problema del Marroc és una qüestió que la podia resoldre en uns quants mesos o si es vol en uns quants anys; però si de debò es vol resoldre-la cal anar al desplegament d'una labor de prudència sense nerviositats ni pugnes d'amor propi que al capdavant no poden ocasionar sinó grans pertorbacions.

NOTA DE LA COMISSIO DE RESPONSABILITATS

La Comissió de Responsabilitats va tenir una reunió al Congrés que durà de les sis de la tarda fins a dos quarts de nou de la nit facilitant-se'n la nota següent:

"La Comissió es va reunir i va escoltar l'informe de l'Alt Comissari, senyor Silveira, el qual feu la manifestació prèvia que aniria de bon grat davant dels representants del Congrés, complint, no solament els deures del seu actual càrrec, sinó les obligacions del ciutadà espanyol, afegint que així hagués estat a Madrid en rebre la invitació n'hauria tingut prou de constatar-li el desig d'oír-lo, per venir de Tetuan.

Després el senyor Silveira respongué a preguntes de diversos vocals, ha informat durant una hora i mitja.

Llegides les sol·licituds d'alguns senyors que desitgen informar davant la Comissió, es va acordar de no accedir a les que es referixen a temes que no tinguin cap relació amb els esbrinaments acordats per la Cambra.

Es van rebre, lliurats pel Ministeri de la Guerra, l'expedient relatiu a l'adquisició de les ametralladores Colt i el sumari pel desfalch de Larraix.

La Comissió va acordar tornar a reunir-se demà a les sis de la tarda per continuar els treballs.

EN SILVEIRA DAVANT LA COMISSIO DE RESPONSABILITATS

Després d'informar davant la Comissió, el senyor Silveira ha dit que en parlar d'extremes relatius a la seva actuació posterior a la data del desastre.

Va parlar llargament de la forma que Espanya exerceix la seva influència per la intervenció mitjanera del Magzhem.

Va ésser preguntat si el govern li havia ordenat la reedificació d'una línia a la zona oriental.

Ha contestat el senyor Silveira que havia rebut instruccions del govern en un sentit determinat i que ell es va creure obligat a sol·licitar dels comandants generals un informe, fent-los ell també i digué, però, que sobre això no podia avançar res, car ho tenia sotmès a la deliberació del govern, LA REUNIO DE LA COMISSIO DE RESPONSABILITATS

La Comissió de Responsabilitats s'ha reunit a les cinc de la tarda per tal d'oír l'informe del senyor Silveira.

Els elements polítics avançats que formen part de l'esmentada Comissió, amb tot i reconèixer la personalitat del senyor Silveira negaven tot valor a les dades aportades per aquest, ja que, segons el seu criteri, no pot dir res d'interessant sobre les causes que van motivar l'obertura de la informació.

De les converses dels diputats avançats que són a la Comissió Parlamentària se'n dedueix que estan molt impressionats respecte dels resultats probables de llur esforç, perquè creuen que trobaran motius fundats per formular una acusació.

Els indicis que segons aquests diputats es descobreixen en l'examen de l'expedient Picasso han quedat palesats durant el curs dels treballs actuals. I creuen, tanmateix, que, en resum, la tasca de la Comissió ha d'ésser eficaç.

Sopresurten com a interessants els informes dels generals Weyler i Castro Girona i coronel Riquelme, i en un altre ordre de l'assumpte, es dona gran valor al del general Gómez Souza.

L'informe oral del coronel Riquelme encara no ha estat repartit i, de ben segur, que donarà lloc a petició de diversos documents de guerra.

Les denúncies que va formular el capità Martínez Arayón formaran una peça a part, perquè encara que no tinguin res que veure amb l'assumpte els comissionats han cregut avinent oír un militar que ha formulat acusacions greus i concretes, bo i diferent del tema que va originar el nomenament de la Comissió Parlamentària.

La qüestió del Marroc

NOTICIES DE MELILLA

Melilla.—El general Martínez Anido amb el cap d'Estat Major, senyor Pardo, va visitar la posició de Berkan, on hi ha deguarnició forces del batalló d'Almanza que han realitzat importants treballs per facilitar l'allotjament de les tropes.

El general Martínez Anido va fer el càrrec de les forces, tenent complimentat per significats indígenes.

El general s'entornà cap al tard. Han començat les practiques dels nous fusells morters que han d'ésser donats als batallons d'aquesta població.

Les dirigels un capità pertanyent a l'Escola Central de Tir.

Les esquadres d'aviació han efectuat alguns reconeixements damunt dels pobles rebels, i alguns hidroavions van volar per damunt d'Alhucemas i llocs immediats.

De Sidi Meaut estant es va veure descendir un grup rebel amb propòsit d'hostilitzar la posició.

Les bateries espanyoles, però, les van fer recular.

Aquest matí el veïnat de Nador ha recorregut pacíficament els carrers principals i una comissió ha visitat el president de la Junta de serveis locals preguntant-los quassabent el comissari superior de la petició de que se'ls lliuri aviat les bestretes pels danys soferts quan els successos de juliol.

Se sap que els indígenes de Betenlu, tement probables esdevinements militars, s'han constituït en haren, tenint muntades dues ametralladores a posicions estratègiques.

COMUNICAT OFICIAL

L'Alt Comissari d'Espanya al Marroc participa: Sense cap novetat militar a tot el territori.

Ahí, a la zona de Larraix hi hagué un incendi amb tanta intensitat a la posició de Par-Mut, que la guarnició hagué de retirar-se per tal d'evitar víctimes.

Avui s'ha tornat a ocupar l'esmentada posició amb les forces que la van haver d'abandonar. El material ha sofert alguns desperfectes.

S'ha facilitat una altra nota que diu:

El Govern, en el Consell celebrat aquesta tarda, ha acordat concedir un mes de termini perquè puguin escoltar-se als beneficiats del capítol viat de la vigència de l'Esclutament els reclutes de la llei del 28 i agregant-los-hi dintre del mateix termini es podran acollir a l'article 207 de l'esmentada llei, i els que hi pertanyin poden optar pels de l'article 208.

EL conflicte de la Banca

D'ESPORTS

BOXA

LA VETLLADA DE DIJOS AL PARC

Amb l'habitual concurrència se celebrà dijous a la nit, als jardins del Parc, l'anunciada vetllada de boxa a l'aire lliure, a base del desempat Albert-Masferrer, per a la semifinal de la Copa Madrid.

Va ésser anunciada per al dijous vinent la final de l'esmentat premi, que el vencedor de l'encontre abans dit disputarà amb Zaragoza, vencedor de Mestres i de Sans.

En la reunió de dijous, Blas vencé per punts Oliva, en un combat força interessant, en el qual si bé no demostrà ésser tan bon encaixador com el seu adversari, fou gala d'una combativitat poc comú.

Meya vencé a Prats, també per punts, palesant un bon estil, tant en l'atac com en l'esquiva, essent aplaudit sovint. Prats boxà també admirablement.

Cuenca i Aparicio feren un combat molt emocionant, en el qual el primer vencé el segon per ko, al tercer round, després d'haver-lo tocat i tirat a terra diverses vegades per mitjà de precisos crochets de dreta.

En el combat final, Albar i Masferrer estigueren molt igualats. Després de perllongar-se un round, Masferrer fou proclamat guanyador per punts.

L'arbitratge anà a càrrec dels senyors Rizzo, Reyes i Larray, actuant el segon de director de combat amb molt d'encert.

NATACIO

LA SEGONA EXHIBICIO DEL BRUSSELS SWIMMING CLUB

Ahí tingué lloc aquest segon festival entre el Brussels Swimming Club i el Club de Natació Barcelona a la piscina d'aquest darrer.

Començà amb un partit de waterpolo entre un equip del C. N. Atlètic i un altre del C. N. Barcelona, guanyant aquest darrer, per 4 gols a 3.

La cursa de 66 metres Over va ésser correguda pel següent ordre: Courbot (B. S. C.), 52 segons; Clotte (B. S. C.), 52 segons 4 quints; Trueta (C. N. B.), 53 segons 4 quints.

La cursa de 200 metres per equips de sis nedadors va donar una nova victòria als belgues en 1 minut, 50 segons, 2 quints. El temps dels catalans fou de 2 minuts, 31 segons, 3 quints.

L'equip del Brussels Swimming Club el formaven: Van Scheele, Callens, Willotte, Schmitt, Bettens i Thiry, i el del Barcelona: Pinillo, Roig, Peradell, Berdomas, Cruells i Ferrés.

Als salts de palanca i trampolí feren una bella exhibició Callens i Bettens, del B. S. C., i Tort, Bellavista, Lasplazas i Camino, del C. N. B.

La cinquena prova: Cursa de 200 metres relleus a quatre estils fou guanyada també pels belgues, en 2 minuts, 32 segons, 2 minuts, 36 segons, 2 quints dels catalans.

Els equips i els estils foren: Callens (B. S. C.)-Tusell, C. N. B., espalla.

Rademacher (B. S. C.)-Lavilla (C. N. B.), braça.

Combet (B. S. C.)-Trueta (C. N. B.), over.

Van Scheele (B. S. C.)-Pinillo (C. N. B.), crawl.

Es corregué després una cursa social de 200 metres, en la qual arribaren pel següent ordre: Primer, Peradell; segon, Berdomas; tercer, Roig.

Finalment es jugà el partit internacional de waterpolo entre l'equip del Brussels format per Grumiaux, Schmitt, Rademacher, Thiry, Combet-Bettens i A. Willotte, i el del Barcelona per Cruells, Tusell, Basté, F. Gilbert, J. Fontanet, Puig i L. Gibert, guanyant també l'equip belga, per 5 gols a 2.

FUTBOL

L'ASSEMBLEA DE DIJOS

Ultra la designació de càrrecs, del resultat de la qual en donàvem compte ahir, l'Assemblea del Comitè Provincial de la F. C. C. F. discutí la forma com s'havia d'emprar el superàvit que ha donat el corrent exercici i que és de 41.294,70 pessetes.

Després de diverses proposicions, finalment es donà un vot de confiança al Comitè Provincial per tal que estudiés la millor manera de donar una destinació altament esportiva a la dita quantitat.

L'Assemblea palesà la seva satisfacció per la tasca dels directors del Comitè durant el finit exercici, la Memòria del qual fa notar que de 69 cèrcles que hi havia en juliol de 1922, s'ha passat a 136. Respecte d'administració, les xifres són també molt falagüeres: en 1919 es comptava amb un actiu de 2.017 pessetes i actualment és de 53.760,46, deduides les subvencions de 2.000 pessetes a l'Escola Vella Joana i 1.500 a la Protectora de l'Ensenyança Catalana.

LES OBRES AL CAMP DE L'ESPANYOL

Diu un col·lega que ha quedat signat el contracte d'adjudicació de les obres que han de realitzar-se al camp adquirit per l'Espanyol.

La concessió ha estat feta a la Societat Enginyeria i Construccions, per 900.000 pessetes.

Sembla que les obres començaran amb gran activitat dilluns que ve, començant per poder estar llestes a finals d'octubre, encara que a mitjans d'aquell mes ja podrà jugar-s'hi, amb una cubada per des de vint mil pessetes.

ATLETISME

VOLTA A BADALONA, MARXA

Organitzada per l'E. C. Badaloní es correrà aquesta prova el vinent dia 19, sobre uns 5.000 metres.

L'entitat treballa activament per aconseguir un nou triomf per a l'atletisme, havent tramès a tots els Clubs invitacions perquè inscrivin llurs atletes.

En premis, a més de la formosa Copa, ofrena de l'iniciador de la Volta, En Francesc Benages, es compta amb una valuosa i elegant figura d'un marxador, obsequi de l'Ajuntament; una esplèndida Copa de l'Espanyol Ciclista Badaloní, tres altres copes i diverses medalles, donatius d'entusiastes.

Les inscripcions s'admeten al domicili del comptador, Reial, 120, tel·lèfon 174 B, essent precis presentar la llicència de la F. C. d'A.

CICLISME

VELODROM DE BADALONA

Diumenge se celebrà una interessant sessió ciclista, corrent-se les tres primeres eliminatòries del Campionat de Badalona darrera moto, per disputar-se una magnífica Copa regalada per l'Excm. Ajuntament.

Primera (totes a 10 kms.), entre Prat, Oliver, Duran I. Segona, Carbonell, Giralt, Duran II. Tercera, Tauler i els dos classificats en segon lloc en les dues primeres eliminatòries, guardant-se la final per al 15 pròxim.

Gran prova darrera moto, 40 quilòmetres, entre els coneguts corredors Prat, Montoya i Armengol.

CURSA COMARCAL

El vinent dia 15 se celebrà a Malgrat una cursa ciclista comarcal, sobre un recorregut de 50 quilòmetres, format per quatre voltes al trajecte Malgrat-Calella.

Hi ha valuosos premis oferts.

EXCURSIONISME

L'APLEC DEL 16 DE SETEMBRE

Han estat repartits a totes les entitats excursionistes de Catalunya els cartells de propaganda i lletres d'invitació a l'Aplec Excursionista que se celebrarà el vinent 16 de setembre a Sant Martí de Montnegre.

El Grup Excursionista Barceloní, organitzador de la festa, prega a totes les entitats que designin assistir-hi, que trametin amb temps oportú, a les oficines del Grup, carrer de Sant Miquel, 3, la llista dels inscrits, com també l'adhesió corresponent per tal de donar facilitats a la comissió organitzadora.

Aviat es repartirà el programa general de la festa, il·lustrat amb gràfics i explicacions detallades dels actes que se celebraran, i els reglaments i condicions de la Cursa Excursionista (Collsacreu-Montnegre), concursos fotogràfic i concurs de salts a la corda (prova per a senyoretes).

SORTIDES PER AL DIUMENGE

El Comitè de gimnàstica i el d'Excursionisme del Centre de Dependents han organitzat per a diumenge vinent una sortida extraordinària a Sitges, per tal de visitar l'Autòdrom, on el

senyor Armangué donarà una conferència explicativa, i el Cau Ferrat. A la platja serà donada una lliçó de gimnàstica i es practicaràn diversos exercicis atlètics.

El punt de reunió és el baixador del Passeig de Gràcia, a les cinc del matí.

L'Agrupació Excursionista Júpiter realitzarà una excursió de banys a les platges de Mongat.

Sortida: Estació M. S. A., a les sis.

L'Espanyol Ciclista Català anirà a Garraf, anant i tornant per Cornellà i Gavà.

Sortida: Plaça de la Universitat, a les cinc del matí.

La Secció d'Excursions de l'Institut d'Alumnes de l'Escola del Treball ha organitzat per als dies 11 al 17 dues interessants excursions, amb els següents itineraris:

Excursió a la Vall d'Aran i a la Maledeta.

Barcelona, Monzón, Bastastre, Graus, Benasque, Renclusa, Pic d'Aneto, Renclusa, Les Bordes, Salardú, Esterri, Tàrraga i Barcelona.

Sortida: Estació del Nord, a les 18.30 del dia 11.

Excursió a la República d'Andorra, per als dies 12 al 15.

Barcelona, Alp, Maranges, Pic de Puigparral, Eucamp, Les Escaldes, Andorra La Vella, Seu d'Urgell i Puigcerdà i Barcelona.

Sortida: Estació del Nord, a les sis del matí.

DE FORA

LLORET DE MAR

Diumenge es jugà un partit entre el C. E. Calella i el E. C. Lloret.

Després d'una primera part de lleuger domini dels lloretencs, aquests aconseguien de ferm a la segona als de Calella, marcant quatre gols, per un dels "calellencs".

L'equip vencedor estava format de la següent manera: Gabarró, Masia, Parés (S.), Parés (L.), Vidal, Durall, Riera, Fabregó, Uriach, Tarrats, Soliguer.

TORREDEMBARRA

Tingué lloc un partit entre el reserva de la Unió Esportiva de Tarragona i el F. C. Mediterrà (reserva).

Els equips estaven molt anivellats, jugant bastant bé en alguns moments. De l'equip forà es distingiren els defensors i el davant esquerre; dels locals molt bé el defensa dreta, superiors el mig-centre i davant centre.

El resultat fou de 4 a 2 a favor dels locals.

El mateix dia i al camp de la Unió Esportiva de Torredembarra, tingué lloc un encontre entre el segon de l'Atlètic Valenc i el primer de l'equip propietari del camp, reforçat per elements forans, entre ells En Ferrer, extrem dret del Gimnàstic de Tarragona; el resultat fou de setze gols a zero, a favor dels locals, la qual xifra no necessita més comentaris.

ELS NOUS DISTRICTES MUNICIPALS DE BARCELONA

Ha quedat enllestida la nova divisió dels deu districtes en què està dividit el terme municipal. Tenint en compte el canvi de nom d'alguns carrers, cada un d'ells queda delimitat de la següent manera:

DISTRICTE I

Comença al centre del desembarcador de la Porta de la Pau, des d'on segueix fins al centre del monument a Colòmb, dirigint-se a l'eix del començament de les Rambles, i per aquest eix puja a la plaça de Catalunya. Des de l'eix de les Rambles a la plaça de Catalunya es dirigeix fins a trobar la confluència de l'eix de la Ronda de Catalunya amb el de la Ronda de la Universitat. Des d'aquest punt segueix fins a l'Est fins a trobar l'eix de la Ronda de Sant Pere, pel qual segueix fins a la seva confluència amb el carrer de Claris, des d'on baixa fins a trobar l'eix del carrer de Bilbao, pel qual, i pel de la via Layetana, baixa en línia recta fins a trobar l'eix del carrer de la Princesa. Segueix per aquest fins al passeig de la Indústria, per l'eix del qual puja fins a trobar el del passeig de Pujadas, seguint aquest últim i el del carrer de Pujadas fins a confluir amb el del carrer de Marina. Baixa pel d'aquest carrer fins a enllaçar amb el de l'Avinguda d'Icària, per l'eix de la qual segueix fins a davant de la Secció Marítima del Parc, el qual voreja en direcció Sud fins a trobar la mar, per la vora de la qual i part exterior del moll de Llevant segueix en direcció Oest fins a l'últim del dit moll per l'extrem del qual tomba i es dirigeix cap a la dàrsena Nacional, per la qual arriba fins al centre del desembarcador de la Porta de la Pau, o sigui el punt de sortida.

DISTRICTE II

Comença al centre del desembarcador de la Porta de la Pau, des d'on segueix fins al centre del monument a Colòmb, segueix en direcció Est per l'eix del passeig de Colòmb fins a coincidir amb el del carrer del Marqués del Duero, pel qual puja fins a la seva confluència amb l'eix de la Ronda de Sant Pau; segueix per aquest fins al punt de la seva confluència amb l'eix de la Ronda de Sant Antoni i amb el del carrer d'Urgell; puja pel d'aquest carrer fins a l'eix del de les Cortes

Catalanes, seguint en direcció Oest pel mateix carrer i la seva prolongació en línia recta fins a trobar l'eix de la Riera Blanca, o sigui l'antiga línia divisòria d'Hospitalet i Sans; baixa per aquesta línia divisòria fins arribar al costat Sud del ferrocarril de M. S. A., seguint pel dit costat Sud en direcció Oest fins a la meitat del riu Llobregat; baixa pel centre del dit riu fins a la mar, seguint per la vora de la mar en direcció Est, vorejant els molls fins a entrar a la dàrsena Nacional, a la qual es dirigeix fins al centre del desembarcador de la Porta de la Pau, que és el punt de sortida.

DISTRICTE III

Comença en l'encreuament del carrer de Còrsega amb el del carrer de Rotafort, puja per l'últim fins al del carrer de Gelabert, pel qual segueix fins al del carrer de Moles i puja per aquest i el de la Riera de M. S. A. fins a la carretera de Sarrià des d'on baixa per l'eix de la pròpia carretera de Sarrià fins a trobar l'eix de la Granvia Diagonal i baixa fins a trobar el de la Travessera, baixant per aquest i continuant per l'antiga línia divisòria de Sant Gervasi i Gràcia o sigui la Riera de Cassolas per la qual segueix. Després puja per l'eix d'aquesta Riera i el dels carrers d'Avinguda del Príncep d'Astúries i Verge de Gràcia, continuant pel de la Riera de Cassolas fins a la plaça de Lesseps, des d'on i seguint una línia paral·lela a la part Nord de l'última casa situada a l'esquerra del carrer de Salmeron, va en línia recta a trobar la prolongació de l'eix d'aquest últim carrer, i puja en línia recta travessant la plaça de Lesseps fins a trobar l'eix de l'Avinguda de la República Argentina, pel qual puja fins al de la carretera d'Horta en el punt denominat dels Quatre Camins, des d'on puja per l'eix del camí situat a la part Oest de la línia denominada Casa Gomis pel camí o carretera de la qual constitueix l'antiga línia divisòria de Sant Gervasi i Horta; puja fins a trobar el Tibidabo el terme de Sant Cugat, seguint la línia límit de d'aquest terme i les de Molins de Rei, Sant Feliu, Esplugues i Hospitalet fins a trobar l'antiga línia divisòria de Sans i Les Cortes anomenada antigament Travessera de Baix, per la qual segueix fins a trobar l'eix del carrer d'Entença, baixa per aquest fins al del carrer de Còrsega i segueix per aquest fins a trobar el carrer de Rocafort, punt de sortida.

DISTRICTE IV

Comença en la confluència de l'eix de la Ronda de la Universitat amb el de la Ronda de Catalunya, puja per aquest fins al del carrer de Provença pel qual volta en direcció Oest fins al del carrer de Nàpols, baixa per aquest fins al del carrer d'Argüelles o Granvia Diagonal des d'on baixa pel carrer de Marina fins a trobar l'eix del Passeig de Pujades, pel qual segueix en direcció Nord-Est fins a l'eix del Passeig de la Indústria; oïa per aquest al del carrer de la Princesa pel qual segueix fins al de la Granvia Layetana; pel qual i el del carrer de Bilbao segueix fins a l'eix de la Ronda de Sant Pere, i segueix en línia recta davant la plaça de Catalunya fins a continuar amb l'eix de la Ronda de la Universitat i el de la Ronda de Catalunya, que és el punt de sortida.

DISTRICTE V

Comença al centre del monument a Colòmb i puja per l'eix de les Rambles de Santa Mònica, Caputxins, Sant Josep, Estudis i Canaletes en direcció de l'eix de la Ronda de Catalunya, pel qual puja passant per davant de la plaça de Catalunya fins que conflueix amb l'eix del carrer de Cortes pel qual volta en direcció Oest fins que coincideix en línia recta travessant la plaça de la Universitat amb l'eix de la Ronda de Sant Antoni, i segueix fins a l'eix de la Ronda de Sant Pau, baixant pel carrer del Marqués del Duero fins a trobar l'eix del Passeig de Colòmb, pel qual segueix en direcció Est fins al centre del monument a Colòmb o sigui el punt de sortida.

DISTRICTE VI

Comença a la confluència de l'eix del carrer d'Urgell amb el de la Ronda de Sant Antoni, segueix per aquest i travessa en línia recta la plaça de la Universitat, fins a trobar l'eix del carrer de les Cortes, pel qual segueix en direcció Est, fins al de la Ronda de Catalunya, pel qual puja fins al carrer de Provença, seguint pel darrer en direcció Est fins l'eix del passeig de Gràcia, i puja fins al del carrer d'Argüelles o Granvia Diagonal; seguint pel d'aquesta fins al del carrer de Neptú, i puja fins a la meitat del lli de la Riera de Cassolas, pel mig de la qual baixa fins a l'eix de la Travessera, el qual segueix en direcció Oest fins al del carrer d'Argüelles o Granvia Diagonal, que segueix en la mateixa direcció Oest fins l'eix de la carretera de Sarrià, pel qual puja fins al de la Riera de Magoria, baixant per aquest i el del carrer de Moles, fins al del carrer de Gelabert, seguint per aquest fins al del carrer de Rocafort fins a trobar el del carrer d'Urgell, pel qual baixa fins a trobar el de la Ronda de Sant Antoni, en el punt de partida.

DISTRICTE VII

Comença a l'encreuament dels eixos dels carrers Urgell i Cortes Catalanes; segueix per l'últim en direcció Oest fins a la línia divisòria d'Hospitalet i Sans, o sia la Riera Blanca, per l'eix de la qual puja fins a la línia que divideix el terme de Les Cortes, el de Sans i Barcelona, o sia la Travessera de Baix, pel qual segueix fins a l'eix del carrer de Còrsega, pel qual continua en direcció Est fins a l'eix del carrer de Rocafort, baixa per

aquest fins al del carrer de Mallorca, per on segueix en direcció Est fins al del carrer d'Urgell, per on baixa fins al punt de partida.

DISTRICTE VIII

Començant en la confluència de l'eix del carrer de Provença amb el del carrer de Nàpols, puja per aquest fins al del carrer de Còrsega, per on segueix en direcció Est fins a l'eix del carrer d'En Marín, o antiga divisòria de Gràcia i Sant Martí de Provençals, de la qual es desvia per l'eix del camí que porta a la part Oest de l'edifici conegut per Can Baró. D'aquí puja per l'eix d'un altre camí que condueix a l'esmentada antiga línia divisòria de Gràcia i Sant Martí de Provençals, per on puja fins a la part Est de l'Ermita de Nostra Dona del Carmel, des d'on segueix la línia divisòria de Valldaroca i Horta fins a l'eix de la carretera o camí que passa per la part Est de l'Ermita de Nostra Dona del Coll. Passa després per l'eix del camí d'Horta fins a trobar la de la Riera d'aquest nom, per on puja per la part Oest de Sant Genís, fins al mig de la carretera que, passant per Sant Jeroni, puja fins a la part Oest de Vista Rica, des d'on segueix la línia divisòria de Sant Cugat i Vallvidrera fins el Tibidabo al mig de la carretera que constitueix l'antiga línia divisòria de Sant Gervasi i Horta. D'aquí baixa seguint el costat Est de la línia denominada Can Gomis, fins a l'indret conegut per Quatre Camins, a la carretera d'Horta, i d'aquí baixa per l'eix de l'Avinguda de la República Argentina, i travessa la plaça de Lesseps en direcció a l'eix del carrer de Salmeron, i abans d'arribar-hi gira en direcció Oest, formant una línia paral·lela amb la part Nord de la darrera casa del carrer de Salmeron, pujant a l'esquerra, fins a trobar l'eix de la Riera de Cassolas, que dona a la dita plaça. Baixa després per l'eix de l'esmentada riera i pel dels carrers de la Verge de Gràcia i Avinguda del Príncep d'Astúries, seguint baixant per l'eix de la Riera de Cassolas, fins a enfocar el del carrer o carreró de Neptú fins al de la Granvia Diagonal, seguint aquest fins el del passeig de Gràcia, per on segueix fins al del carrer de Provença, seguint aquest fins a trobar el del carrer de Nàpols, en el punt de partida.

DISTRICTE IX

Comença a l'encreuament de l'eix del carrer de València amb el de Nàpols, puja per aquest fins al del carrer de Còrsega, per on segueix en direcció Est fins a l'eix del carrer de Marín, o antiga línia divisòria de Gràcia i Sant Martí de Provençals, de la qual es desvia per l'eix del camí que porta a la part Oest de l'edifici conegut per Can Baró, des d'on puja per l'eix d'un altre camí que porta a l'antiga línia divisòria de Gràcia i Sant Martí de Provençals, i puja fins a la part Est de l'Ermita de Nostra Dona del Carmel, des de qual indret segueix la línia divisòria de Valldaroca i Horta, fins a l'eix de la carretera o camí que passa per la part Oest de l'Ermita de Nostra Dona del Coll, passant després per l'eix del camí d'Horta fins a trobar el de la Riera del nom esmentat, i puja per la part Oest de Sant Genís fins al mig de la carretera que, passant per Sant Jeroni, puja fins a la part Oest de Vista Rica, des d'on segueix la línia divisòria de Sant Cugat, Serdanyà i Montcada, fins al mig del lli del riu Besòs, des d'on es dirigeix vers la línia divisòria de la part Nord de Santa Coloma, situada a l'Oest del riu Besòs, seguint la pròpia línia divisòria fins a la perllongació del carrer de València, i segueix fins a trobar el carrer de Nàpols, en el punt de partida.

DISTRICTE X

Comença en la vora dreta de la mar tocant a la part Est de la Secció Marítima del Parc, puja vorejant aquest costat fins a l'eix de l'Avinguda d'Icària, per on segueix fins a trobar el del carrer Marina. Puja per aquest fins al de la Granvia Diagonal, pel qual segueix fins a l'eix del carrer de Valldaroca, seguint per l'últim, en direcció Est fins a la línia divisòria de Barcelona amb Sant Adrià de Besòs o sia l'eix de la Sèquia Madriguera pel qual puja fins a la seva desembocadura a la mar. Segueix per la vora d'aquest fins a trobar en la mateixa el límit Est de la zona Marítima del Parc, o sia fins el punt de partida.

ELS POMELLS DE JOVENTUT

L'AJUNTAMENT DE MOLINS DE REI I ELS POMELLS

L'Ajuntament de Molins de Rei ha convidat el Directori, i aquest ho fa a tots els Pomells de Joventut de Catalunya, per assistir a l'audició de sardanes que es donarà a les onze del matí del vinent diumenge, dia 12, a la Plaça de Catalunya d'aquella vila, amb motiu d'haver donat aquest nom a la plaça que era anomenada Plaça de la Constitució.

També hi prendrà part l'Orfeó Patria, d'aquella Joventut Catalòlica.

Representarà el Directori el senyor Lluís M. Puggari i Font.

EL PAVELLO DELS POMELLS

El mateix Ajuntament ha tramès 100 pessetes al P. de J. "Corona de Roses", d'aquella vila, destinades al Pavelló dels Pomells de Joventut.

Per al mateix objecte, el Foment Agrícola Industrial i Comercial de Molins de Rei també ha lliurat 50 pessetes a l'esmentat Pomell.

FESTA INAUGURAL DEL POMELL "ROSADA D'AMOR"

Molt concorreguts prometen de veu-

re's els diferents actes que aquest actiu Pomell està preparant per a demà, diumenge, dia 12, amb motiu de celebrar la seva festa inaugural. El programa es descabellarà de la següent faïsc:

A dos quarts de nou del matí, Missa de Comunió a la tinença de Nostra Senyora de Montserrat (Guinardó), amb motets pels pomellistes, finalitzant amb el pietós acte amb la Salve i el Virolai.

A dos quarts d'onze, en sortir de l'església, esmorzar a la Font del "Cuento".

A dos quarts de cinc de la tarda, Festa patriòtica a l'estatge del Casal Nacionalista Guinardorenc (Guinardó), galantment cedit per la seva Junta directiva, Avinguda de Nostra Senyora de Montserrat (abans Dos Rius), xamfrà Sales i Ferrer, essent el programa:

I. Sardana i Serenata, per la damisella Na Pepita Gascó.

II. Es posarà en escena el drama en tres actes i en vers de l'immortal Frederic Soler (Pitarra), "Les joies de la Roser".

III. El divertit sainet en un acte, original de N'Alfons Marxuach, "El viatge de bodes".

IV. Parlament pel delegat del Directori.

Durant els entreactes, la presidenta del Pomell, Na Maria Rosa Barba, tocarà escollides composicions a piano, i tot seguit es dansarà el ballet popular "La Morisca".

Finalitzarà la festa amb l'Himne dels Pomells de Joventut.

ASSEMBLEA AL FOMENT DEL TREBALL

CONCLUSIONS DEL PLE DE LA COMISSIO ARANZELARIA

Després de la molta extensió de la sessió de la reunió del ple de la Comissió aranzelaria ens limitem a donar integres les conclusions.

Primera.—Rectificació dels següents acords en la reunió celebrada el dia 2 de juliol darrer.

Segona.—Protestar, respectivament, però molt energicament, pel fet d'haver existit del Govern actual la prorràgia de la Llei d'autoritzacions aranzelàries en la part que afecta a la concertació de convenis comercials i que s'ha obtingut de les Corts per la força de la majoria.

Tercera.—Protestar, també molt energicament, per no haver el Govern fet honor a la promesa formal que fou dels Tractats passarien a informació dels Cossos consultius abans d'ésser rubricats, havent-se tramès a la Junta d'aranzels i valoracions quan no podia fer-se altra cosa en defensa de l'economia espanyola que rebutjar en bloc el Conveni amb Bèlgica, o acceptar-lo en tota la seva integritat.

Qu

Exposició Internacional del Moble i Decoració d'Interiors

Per donar més llum a l'Exposició Internacional del Moble i Decoració d'Interiors que s'inaugurarà el dia 13 DE SETEMBRE vinent, s'ha organitzat un selecte programa de festes i solemnitats artístiques que constituirà un poderós atractiu per als visitants.

Heu's aquí alguns números del dit programa:

CONCERTS PER REPUTADES BANDES NACIONALS I ESTRANGERES.—Manifestacions musicals a càrrec de reputats artistes i aplaudides orquestres i grans masses corals.
Inauguració del Teatre Grec, amb interessants representacions teatrals.
Saló de moda.—Exhibició de maniquins vivents en la Secció retrospectiva.—Exhibició de vestits regionals.
Festivals de Premsa.—Solemnitat de confraternitat hispano-americana.
Grans manifestacions esportives.—Festivals escolars.—Tots de moda i balls de gala.
Conferències per eminents professors nacionals i estrangers, etc., etc.

INAUGURACIÓ el dia 13 de Setembre

ELS ESPECTACLES

TEATRE GOYA

Avui, dissabte, tarda, a dos quarts de cinc. Nit, a tres quarts de deu.

EXIT FORMIDABLE

de la sensacional producció trágica, de l'autor anglès STEVENSON

HORROR

(El cas estrany del Doctor Jekyll)

Interpretada magistralment pel gran actor alemany

CONRAD WEID

Pel·lícula extraordinària que ha fet que es produïssin fortes discussions entre materialistes i espiritualistes. 83 projeccions consecutives a Berlín.

Preus: Preferència, UNA PESETA; general, CINQUANTA CENTIMS.

Advertiment: Una bon muntada instal·lació de ventiladors fa que aquest sigui un dels teatres més frescos de Barcelona, podent s'hi gaudir d'una temperatura agradable.

de la més agradable temperatura. Avui, dissabte, extraordinari programa. Les víctimes del divorci, insuperable film dramàtic d'èxit sense igual. En les xarxes de la intriga, emocionant drama en dues jornades, projectant-se en una sola vegada per l'eminent artista Cecil Trinn, que tan gran èxit obtingué. El tigre, bonica cinta de gran argument pel tan conegut artista William S. Hart. Programa Ajuria: Nicomedes famolós i tímida, còmica de gran broma. Demà, nit, estrena, Resistència vençuda, pel gran artista Frank Mayo. Gran èxit del Tercer Caballero.

Saló Catalunya

El local més fresc de Barcelona.

Avui, dissabte, èxit: estrena del Programa Ajuria: Tirania, per Dorothy Dalton. En camisa d'onze varcos, per Douglas Fairbanks. La primera promesa, per Charles Ray. Fatty a la cuina, de molta broma. Demà, a la nit, estrena Parmant: Gossami, Dilluns, la gran recitadora. Cico, la franceseta, per Nae Murray.

Monumental - Pedró

Walkyria

Avui, dissabte, èxit: El fill del pirata, quart i últim episodi; El criat de la molla, per Charles Ray. Resistència vençuda: La pantera negra; Letruguins subterfugats. Demà, diumenge, sessió matinal d'11 a 1. Nit: El fill del pirata. VI i VII: Jack i l'audàcia.

Gran Teatre Comtal i

Gran Cinema Bohèmia

Avui, dissabte, tarda i nit, grans programes, cine estrenes: la bonica comèdia La nola del taxi; el cinèdrama La pantera negra; les pel·lícules còmiques, Gossami d'Hércules i Harold comediant, pel cèlebre artista "El de les ulleres". Quarta i cinquena jornades del colossal film El fill del pirata.

Teatres Triomf i Marina

i Cinema Nou

Avui, dissabte, El callu de la llar, L'aviador emmascarat, primer capítol; La dama de les Camèlles, 4 i 5 capítols; El fill del pirata. Pròxima estrena, Dones frívols.

RESTAURANTS

LES PLANES

Hotel Restaurant Versailles Obert des de les cinc del matí a mitja nit. Corral de concert i a la carta. Coberta de 750 pla. andant. Habitacions per a temporades a preus econòmics. Alguers del Mas Guimbal. Camí especial per a automòbils. Telèfon 74. Propietari: Joan Cò (de l'antiga VERSAILES).

LA RABASSADA

Hotel — Restaurant — Atracollons 400 metres altitud. Programa encisador. Temperatura deliciosa. Habitacions des de confort per a famílies. Servei permanent d'autobus des de la plaça de Lesseps (Jossépet), del mltor per autuat. Telèfon 8994 G.

Restaurant Elèctric LES PLANES

Totes les nits sopars americans

JAZZ-BAND

Coberts a 10 ptes., i carta. Trens cada 20 minuts, fins a 11,10.

DIVERSOS

TURO PARK

PARC DE MODA

Deliciosos jardins, grans atraccions, totes les nits. Concert per la Banda de Caçadors de Plasència. Cafè restaurant de primer ordre.

PARC

Avui, dissabte, nit: Concert per la Banda de Vergara.

Sensacional espectacle

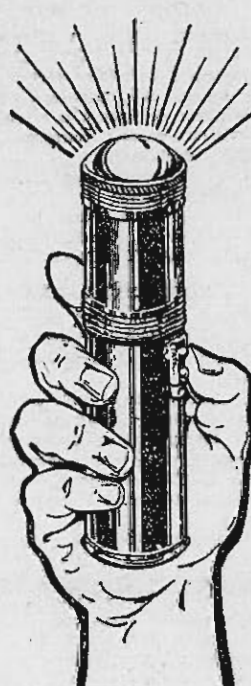
EL BOLID HUMA

L'exercici més emocionant i atrevit. El bolid aeròbic llança des de 20 metres d'alçada.

PISTA DE GEL

Jazz-Band Verdura. Cafè-restaurant de primer ordre.

La llum del dia a la mà

L'oblindren amb una llum a pila elèctrica de la marca LOT, disposant, en tot lloc i a qualsevol moment, d'intensa llum.

Indispensable en les excursions i viatges; en la llar; en la fabrica; per buscar quelcom en la foscor; en pujar l'escala; en la taula de nit; en el matei de viaje, resultant sempre d'una utilitat incomparable, el matei a la ciutat que al camp.

SOLAMENT SON AUTÈNTIQUES LES LAMPARES I PILES ELÈCTRIQUES AMB LA MARCA "LOT".

Les trobareu a les cases següents: Suprema, Pelayo, 56; Loris, Codina i Reig, Trafalgar, 3; E. Schilling, Ferran, 23; Beristain i C., Ferran, 1; Laplana i C., Ferran, 15; Vicens Ferrer, plaça Catalunya, 12; A. Valverde, Comtal, 9.

FONDA SIMON

MENJARS A LA CATALANA
ESPARTERIA, 6-VIDRIERIA, 13
Telèfon 1378 A.

200 pessetes mensuals

110 per 130

de comissió

al bon corredor que de mostri tenacitat i preparació per a la venda de màquines d'escriure, LES MES ECONOMIQUES i de facil venda

Presentar-se de 6 a 7 a la casa FLEECE

Passeig de Gràcia, 111

CALCAT

higiènic amb SOLA DE GOMA marca FORD, Box-calf, tall anglès, doble plantilla de cuir

14⁵⁰ i 15⁵⁰ Ptes. parell

Tipus de luxe a preus baratíssims. Espardenyes amb sola de goma, des de 250 pessetes parell.

VENDES AL DETALL

Carrer ANSELMO CLAVÉ, 9 (Final de les Rambles)

(Abans carrer Dormitori Sant Francesc).

DR. BOADA

Vies urinàries, pell, Raigs X, Diatèmia, Rambla de Catalunya, 31, 1.er. 2.º. De 2 a 5 i de 7 a 8.—Clínica: Sant Pau, número 44. De 7 a 10 de la nit.

Es la reina de les aigües de taula
LA DE LA VALL DE SANT DANIEL
Depositari: JOSEP PAGANS, Ponent, 28

IMPOTENCIA (DEBILIDAD SEXUAL)

poluciones nocturnas, espermatorrea (pèrdua seminal), cansancio mental, pérdida de memoria, dolor de cabeza, vértigos, fatiga corporal, histerismo y trastornos nerviosos de las mujeres y todas las manifestaciones de la Neurastenia o agotamiento nervioso, por crónicas y rebeldes que sean, se curan pronto y radicalmente con las

Grageas potenciales del Dr. Soirvé

Indicadas especialmente a los agitados en la juventud por toda clase de excesos (viejos sin años), y para conservar hasta la extrema vejez, sin violar el organismo, el vigor sexual, propio de la edad.

Venta, 5 pias. Frasco: Segel. Rambla de las Flores, 14. Farmacia Segel. Pímona, 7 y principales farmacias de España, Portugal y América.

Clínica Vies Urinarias

del Dr. Giménez, Rambla Pla Boqueria, núm. 6, 1.er (entre Hospital i Sant Pau). — Veneri, impotencia, sífilis. Especials tractaments per el quartament rapid de les malalties secretes: Matriu, pell, triatxa, prostatitis. Consultes de 9 a 12 i de 3 a 6 econòmiques per a empleats i obrers. Plaça del Sol, 6.

Senyora
redit les seves mitges de seda amb
Cheap Soap
(producte patentat)
Obtindrà el doble de durada i conservarà el seu color primitiu. Es ven a totes les drogueries a 0'40 ptes. pastilla

HOTEL RABASSALET
Pensió 12 pessetes
Habitacions per a temporades
MANANTIAL PROPÍ

A TIANA
Gran Hotel. Servei a la carta. Coberts a 750 pessetes. Carrer de la Plaça, 34.

YAPIEROS pintats. La casa més important d'Espanya. Especialitat en tapissos religiosos. Exposició permanent de quadros i oli gravats oligráficos, etc. Fabricació de marcs i motilures. No començar sense visitar aquesta casa. P. Montalco Boira, 4 (fons Plaça Ferreries).

SEGELLS DE GOMA

Gravats de totes classes en metalls i fustes. Radura en els carrers. Corts Catalans, 613 (entre Bruch i Lluís).

DOS JOVES desitgen casa de família per a un estiu. Case antic. Escriure a LA PUBLICITAT, núm. 5001.

MOBLES VENC: Saló-dormitori de cooba amb metalls, tresillo de pell, setens, lamparons, catifes i altres objectes. Només per tres dies. De 10 a 1 i de 3 a 6. Borrell, 73, segon. segon.

VI DE TIANA, a 0'60 ptes. litre, post a domicili; collita pròpia. J. A. Jordana. Tiana.

DINER
a l'acte sobre autos, teixits i altres mercaderies. Raó: Rambla de les Flores, 24, primer.

Única casa per a Calcat bo i barat. Tapineria, 29. Secursal, 13.

Pisos: Costa Brava
PALAMOS. (Tocant a la platja) Raó: Raurich, 11, pral.

AUTOMOBILS

CONVEGMENTS I REPARACIONS

CAMIONS

OPEL

Agents:
"Unión Comercial Española, S. A.—Rambla de Santa Mònica, 7, primer.—Garaige, Bruich, 196"

TEATRES

ELDORADO

Companyia còmica-lírica

PRADO-OLIGOTE

Temporada popular.

Preus econòmics

Avui, dissabte, tarda, a les 5. La divertida joguina en un acte

El templo de Thénis

L'aplaudida fantasia còmica-lírica en un pròleg, un solt, cinc inauguracions, una pel·lícula i tres radiofototelegrames, en prosa i vers, original d'Emili G. del Castillo, música del mestre Alonso.

Barcelona se diverte...

Exit resonant. Onze decoracions de Castell i Fernandez, Rubena i Girbal i Morales. Pel·lícula de Studio Films. Vestuari de Peris Germans. Nit, a les deu. El salnet en un acte i tres quadros Los dos lunares. L'obra francesa en dos actes, traducció de Joan Llobria.

El pilluelo de París

Grandios triomf personal de Loreto Prado.—Demà, diumenge, tarda, Los dos lunares. El pilluelo de París i El templo de Thénis. Nit, Los dos lunares i El pilluelo de París.

Teatre del Bosc

Demà, diumenge, 12 d'agost de 1923. Tarda, a les 8'45; nit, a les 9'45. Companyia de sarsuela de

PEPE VISAS

Dues grandioses obres. 4 actes, 4. El pájaro azul, per Simpar Romo, Teresa Sánchez, Rosa la Farrés, Pep Vinyas, Damià Rojo i debutant el celebrat baríton DOMENGO MASANES.

LA MONTERIA

amb un esplendè repartiment. Empar Romo, Victòria Racionero, Teresa Sánchez, Pep Vinyas, Damià Rojo, i el tenor ídol d'aquest públic Mateu Guitart.

Dimercres, tarda i nit, companyia Santpere-Bergés.

La Marieta de l'ull viu o

Baixant de la Font del Gat

TEATRE COMIC

Gran companyia lírica de sarsuela, opereta i revistes, dirigida pel primer actor Enric Best

Avui, dissabte, tarda, a dos quarts de cinc, per primera vegada en un acte, dividit en set quadros i apoteosi, de Tabau, Angulo i el mestre Caparrós.

Nit, a dos quarts de deu, estrepent programa:

I. LA CARA DEL MINISTRO
II. TRES ERAN TRES

PADRES QUE TENEN HIJOS.

III. Estrena de la revista en un acte, dividit en set quadros i apoteosi, de Tabau, Angulo i el mestre Caparrós.

BARCELONA EN RODOLINS.

VISTA PER FORA I PER DINS

Magistral presentació. Set decoracions noves dels reputats escenògrafs Castell i Fernandez, Brunet i Pons, Batlle i Amigó, Rafael Garcia i Josep Robert. Obres, cos de ball. Aclamada comparsera

CINEMES

Diana-Argentina

Excelsior

Avui, dissabte, segon llibre de L'aviador emmascarat. La nola del taxi. Delxou-ma explicar, Harold comediant, Las pomes d'Hércules.

Cinema Princesa

Grin via Layda na. Telèfon 1371 A.

L'únic local que obli la platea